

НАЦРТ ЗАКОНА О ЗАШТИТИ ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет закона

Члан 1.

Овим законом уређује се заштита физичких лица у вези са обрадом података о личности, начела обраде, права лица на које се подаци односе, обавезе руковалаца и обрађивача података о личности, кодекс поступања удружења и других субјеката који представљају групе руковоаца или обрађивача у вези са обрадом података о личности, сертификација руковалаца и обрађивача, надзор над спровођењем овог закона, правна средства заштите, одговорност и казне у случају повреде права физичких лица у вези са обрадом података о личности, као и посебни случајеви обраде.

Овим законом посебно се уређује се и заштита физичких лица у вези са обрадом података о личности коју врше надлежни органи у циљу спречавања, истраге и откривања кривичних дела, гоњења учинилаца кривичних дела, извршења кривичних санкција, укључујући спречавање и заштиту од претњи јавној и националној безбедности.

Циљ закона

Члан 2.

Овим законом се обезбеђује поштовање основних права и слободе физичких лица, а посебно њиховог право на заштиту података о личности.

Одредбе посебних закона којима се уређује обрада података о личности тумаче се и примењују у складу са овим законом.

Примена

Члан 3.

Овај закон се примењује на обраду података о личности која се врши, у целини или делимично, на аутоматизован начин, као и на неаутоматизовану обраду података о личности који чине део збирке података или су намењени збирци података.

Овај закон се не примењује на обраду података о личности коју врши физичко лице за личне потребе, односно потребе његовог домаћинства.

Овај закон се примењује на обраду података о личности коју врши руковалац, односно обрађивач који има седиште на територији Републике Србије, у оквиру активности које се врше на територији Републике Србије, без обзира да ли се радња обрада врши на територији Републике Србије.

Овај закон се примењује на обраду података о личности лица на које се подаци односе које има пребивалиште, односно боравиште на територији Републике Србије од стране руковоаца, односно обрађивача који нема седиште, односно пребивалиште или боравиште на територији Републике Србије, ако су радње обраде везане за:

1) понуду роба, односно услуга лицу на које се подаци односе на територији Републике Србије, без обзира да ли се од тог лица захтева плаћање накнаде за ову робу, односно услуге;

2) праћење активности лица на које се подаци односе, а које се врше на територији Републике Србије.

Значење израза

Члан 4.

Поједини изрази у овом закону имају следеће значење:

1) „податак о личности” је сваки податак која се односи на физичко лице чији је идентитет одређен или одредив, непосредно или посредно, посебно на основу ознаке идентитета, као што је име и идентификациони број, података о локацији, идентификатора у електронским комуникационим мрежама или једног, односно више обележја његовог физичког, физиолошког, генетског, менталног, економског, културног и друштвеног идентитета;

2) „лице на које се подаци односе” је физичко лице чији се подаци о личности обрађују;

3) „обрада” је свака радња или скуп радњи које се врше аутоматизовано или неаутоматизовано са подацима о личности или њиховим скуповима, као што су прикупљање, бележење, разврставање, груписање, односно структурисање, похрањивање, уподобљавање или мењање, откривање, увид, употреба, откривање преносом, односно достављањем, ширење или на други начин чињење доступним, упоређивање или груписање, ограничавање, брисање или уништавање;

4) „ограничавање обраде” је означавање похрањених података о личности у циљу ограничења њихове обраде у будућности;

5) „профилисање” је сваки облик аутоматизоване обраде података о личности који се користи да би се оценило одређено својство личности, посебно у циљу анализе или предвиђања радног учинка физичког лица, његовог економског положаја, здравственог стања, личних склоности, интереса, поузданости, понашања, локације или кретања;

6) „псеудонимизација” је обрада података о личности на начин који онемогућава приписивање податка о личности лицу без коришћења додатних података, под условом да се ови додатни подаци чувају посебно и да су предузете техничке и организационе мере које обезбеђују да се податак о личности не може приписати одређеном или одредивом лицу;

7) „збирка података” је сваки структурисани скуп података о личности који је доступан у складу са посебним критеријумима, без обзира да ли је она централизована, децентрализована или разврстана по функционалним или географским основама;

8) „руковалац” је физичко или правно лице, односно орган власти који самостално или заједно са другима одређује сврху и начин обраде података о личности. Законом којим се прописују сврха и начин обраде, може се прописати и руковалац или услови за његово одређивање;

9) „обрађивач” је физичко или правно лице, односно орган власти који обрађује податке о личности у име руковоаца;

10) „прималац” је физичко или правно лице, односно орган власти коме су подаци о личности откривени, без обзира да ли се ради о трећој страни или не, осим ако се ради о органима јавне власти који у складу са законом примају податак о личности у оквиру

истраживања одређеног случаја и који обрађују овај податак у складу са правилима о заштити података о личности која се односе на сврху обраде;

11) „треће страна” је физичко или правно лице, односно орган власти, који није лице на које се подаци односе, руковалац или обрађивач, нити лице које је овлашћено да обрађује податке о личности а налази се под непосредним надзором руковооца или обрађивача;

12) „пристанак” је израз воље лица који је садржан у изјави или јасној потврдној радњи, а којим лице слободно даје одређен, информисан и недносмислени пристанак за обраду података о личности који се односе на њега;

13) „повреда података о личности” је повреда безбедности која доводи до случајног или незаконитог уништења, губитка, измене, неовлашћеног откривања и приступа подацима о личности који су пренесени, похрањени или на други начин обрађивани;

14) „генетски податак” је податак о личности који се односи на наслеђена или стечена генетска обележја физичког лица која пружају јединствену информацију о физиологији или здрављу тог лица, а нарочито они који су добијени анализом из узорка биолошког порекла;

15) „биометријски податак” је податак који је добијен посебном техничком обрадом и у вези је са физичким, физиолошким или обележјима понашања физичког лица, а који омогућава или потврђује јединствену идентификацију тог лица, као што је слика његовог лица или његови дактилоскопски подаци;

16) „подаци о здрављу” су подаци о физичком или менталном здрављу физичког лица, укључујући и оне о пружању здравствених услуга којима се откривају информације о његовом здравственом стању;

17) „представник” је физичко или правно лице са пребивалиштем или боравиштем, односно седиштем на територији Републике Србије које је у складу са чланом 44. овог закона овлашћено да представља руковооца, односно обрађивача у вези са њиховим законским обавезама;

18) „привредни субјекат” је физичко или правно лице које обавља привредну делатност, без обзира на његову правну форму, укључујући и ортачко друштво или удружење које редовно обавља привредну делатност;

19) „мултинационална компанија” је привредни субјекат који је контролни оснивач или контролни члан привредног субјекта, односно огранка привредног субјекта, који обавља привредну делатност у држави у којој се не налази његово седиште, као и привредни субјекат са значајним учешћем у привредном субјекту, односно огранку привредног субјекта, који обавља привредну делатност у држави у којој се не налази седиште мултинационалне компаније, у складу са законом којим се уређују привредна друштва;

20) „група привредних субјеката” је група повезаних привредних субјеката у складу са законом којим се уређују привредна друштва;

21) „обавезујућа пословна правила” су интерна правила о заштити података о личности која су усвојена и примењују се од стране руковооца, односно обрађивача, са пребивалиштем или боравиштем, односно седиштем на територији Републике Србије у сврху регулисања преношења података о личности руковооцу или обрађивачу у једној или више држава унутар мултинационалне компаније или групе привредних субјеката;

22) „Повереник” је независан и самостални орган јавне власти основан у складу са законом и надлежан за надзор над спровођењем овог закона;

23) „услуга информационог друштва” је свака услуга која се уобичајно пружа уз накнаду, на даљину, електронским средствима на захтев примаоца услуга;

24) „међународна организација” је организација или њено тело које уређује међународно јавно право, као и било које друго тело установљено споразумом између држава или на основу њега;

25) „орган власти” је државни орган, орган територијалне аутономије и јединице локалне самоуправе, јавно предузеће, установа и друга јавна служба, организација и друго правно или физичко лице које врши јавна овлашћења;

26) „надлежни органи” су:

а) органи власти који су надлежни за спречавање, истрагу и откривање кривичних дела, као и гоњење учинилаца кривичних дела или извршење кривичних санкција, укључујући и заштиту и спречавање претњи јавној и националној безбедности;

б) правно лице које је за вршење послова из подтачке а) ове тачке овлашћено законом.

II. НАЧЕЛА

Начела обраде података о личности

Члан 5.

Подаци о личности морају:

1) се обрађивати законито, поштено и транспарентно у односу на лице на које се подаци односе („законитост, поштење и транспарентност”). Законита обрада је обрада која се врши у складу са овим, односно другим законом којим се уређује обрада података о личности;

2) се прикупљати у сврхе које су конкретно одређене, изричите, оправдане и законите, и даље се не могу обрађивати на начин који није у складу са тим сврхама. („ограничење у односу на сврху обраде”);

3) бити примерени, значајни и ограничени на оно што је неопходно у односу на сврху обраде („минимизација података”);

4) бити тачни и, ако је то неопходно, ажурни. Узимајући у обзир сврху обраде, морају се предузети све разумне мере којима се обезбеђује да се нетачни подаци о личности без одлагања избришу или исправе („тачност”);

5) се чувати у облику који омогућава идентификацију лица само у временском периоду неопходном за остваривање сврхе обраде. („ограничење чувања”);

6) се обрађивати на начин који обезбеђује одговарајућу заштиту података о личности, укључујући заштиту од неовлашћене или незаконите обраде, као и од случајног губитка, уништења или оштећења применом одговарајућих организационих, кадровских и техничких мера („интегритет и поверљивост”).

Руководалац је одговоран за примену начела и правила из става 1. овог члана. Руководалац мора бити у могућности да предочи примену начела и правила из става 1. овог члана („одговорност за поступање”).

Друга сврха обраде

Члан 6.

Изузетно од члана 5. став 1. тачка 2) овог закона, ако се даља обрада података о личности врши у сврху архивирања у јавном интересу, научног или историјског истраживања, као и у статистичке сврхе, у складу са овим законом, сматра се да се подаци о личности не обрађују на начин који није у складу са првобитном сврхом.

Ако обрада података о личности која се намерава извршити у сврху која је различита од оне за коју су подаци прикупљени није заснована на закону који прописује мере које су неопходне и сразмерне у демократском друштву ради заштите циљева из члана 40, став 1. овог закона, или пристанку лица на које се подаци односе, руковалац је дужан да оцени да ли је та друга сврха обраде у складу са сврхом обраде за коју су подаци прикупљени, узимајући посебно у обзир:

1) да ли постоји веза између сврхе за коју су подаци прикупљени и друге сврхе намераване обраде;

2) околности у којима су подаци прикупљени, укључујући и однос између руковоаца и лица на које се подаци односе;

3) природу података, а посебно да ли се обрађују посебне категорије података о личности из члана 17. овог закона, односно података о личности у вези са кривичним пресудама и кажњивим делима из члана 19. овог закона;

4) могуће последице даље обраде по лице на које се подаци односе;

5) примену одговарајућих мера, као што су криптозаштита и псеудонимизација.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на обраду података о личности од стране надлежних органа у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Друга сврха обраде у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 7.

Подаци о личности који су прикупљени од стране надлежних органа у циљу из члана 1. став 2. овог закона не могу се обрађивати у сврху која није прописана чланом 1. став 2. овог закона, осим ако је та даља обрада прописана законом.

Обрада података о личности од стране надлежног органа у циљу из члана 1. став 2. овог закона, али који је различит од оног за који су подаци прикупљени, дозвољена је ако су заједно испуњени следећи услови:

1) руковалац је овлашћен да обрађује ове податке у том другом циљу, у складу са законом;

2) обрада је неопходна и сразмерама том другом циљу, у складу са законом.

Обрада података о личности од стране надлежног органа у циљу из члана 1. став 2. овог закона може да обухвати архивирање података о личности у јавном интересу, односно њихово коришћење у научне, статистичке или историјске сврхе, под условом да се примењују одговарајуће организационе, кадровске и техничке мере у циљу заштите права и слобода лица на које се подаци односе.

Чување, рокови чувања и преиспитивање потребе чувања

Члан 8.

Изузетно од члана 5. став 1. тачка 5) овог закона, подаци о личности који се обрађују искључиво у сврху архивирања у јавном интересу, научног или историјског истраживања, као и у статистичке сврхе могу се чувати и у дужем периоду, уз поштовање одредаба овог закона о примени одговарајућих организационих, кадровских и техничких мера у циљу заштите права и слобода лица на које се подаци односе.

Ако се ради о подацима о личности које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона, мора се одредити кад ће се подаци избрисати, односно рок за периодичну оцену потребе њиховог чувања.

Руководалац одређује рок из става 2. овог члана ако он није одређен законом.

Повереник обезбеђује поштовање рокова из ст. 2. и 3. овог члана у складу са својим овлашћењима.

Разликовање појединих врста лица на које се подаци односе

Члан 9.

Ако се ради о подацима о личности које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона, надлежни орган је дужан да приликом њихове обраде, ако је то могуће, направи јасну разлику између података који се односе на поједине врсте лица о којима се подаци обрађују, као што су:

- 1) лица против којих постоје основи сумње да су извршила или намеравају да изврше кривична дела;
- 2) лица против којих постоји основана сумња да су извршила кривична дела;
- 3) лица која су осуђена за кривична дела;
- 4) лица оштећена кривичним делом или лица за које се претпоставља да би могла бити оштећена кривичним делом;
- 5) лица која су у вези са кривичним делом, као што су сведоци, или лица која могу да обезбеде информације о кривичном делу, као и друга лица која су са њима повезана.

Разликовање појединих врста података о личности

Члан 10.

Ако се ради о подацима о личности који се обрађују у циљу из члана 1. став 2. овог закона, надлежни орган дужан је да, у мери у којој је то могуће, податке о личности који су засновани искључиво на чињеничном стању јасно издвоји од података о личности који су засновани и на личној оцени.

Оцена квалитета података о личности и посебни услови обраде података у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 11.

Надлежни орган који обрађује податке о личности у циљу из члана 1. став 2. овог закона, дужан је да коришћењем разумних мера обезбеди да се нетачни, непотпуни и неажурни подаци о личности не пренесе, односно да не буду доступни.

Тачност, потпуност и ажурност података о личности надлежни орган проверава, у мери у којој је то могуће, пре започињања преноса, односно пре него што се они учине доступним.

Надлежни орган који надлежном органу преноси податке о личности дужан је да му, у мери у којој је то могуће, достави и информације које су неопходне за оцену степена тачности, потпуности, проверености, односно поузданости података о личности, као и да му достави обавештење о ажурности тих података.

Ако су нетачни подаци о личности пренети, односно ако су подаци о личности пренети незаконито надлежном органу, тај орган се без одлагања мора обавестити о томе, а подаци о личности морају бити исправљени или обрисани, односно њихова обрада мора бити ограничена у складу овим законом.

Ако се за обраду података о личности законом захтева испуњење посебних услова, надлежни орган дужан је да упозна примаоца ових података са овим посебним условима и његовом обавезом њиховог испуњења.

Законитост обраде

Члан 12.

Обрада је законита само ако је и у мери у којој је испуњен један од следећих услова:

1) лице на које се подаци о личности односе пристало је на обраду његових података за једну или више посебно одређених сврха;

2) обрада је неопходна за извршење уговора закљученим са лицем на које се подаци односе или у циљу предузимања радњи пре закључења уговора, а на захтев лица на које се подаци односе;

3) обрада је неопходна у циљу поштовања правних обавеза руковоаца, прописаних законом или уговором;

4) обрада је неопходна у циљу заштите животно важних интереса лица на које се подаци односи или другог физичког лица;

5) обрада је неопходна у циљу обављања послова у јавном интересу или извршења прописаних овлашћења руковоаца;

6) обрада је неопходна у циљу остварења оправданих интереса руковоаца или трећих лица, осим ако над тим интересима претежу интереси или основна права и слободе лица на које се подаци односе, а које захтева заштиту података о личности, посебно ако је лице на које се подаци односе дете.

Став 1. тачка б) овог члана не примењује се на обраду коју врши орган јавне власти у оквиру своје надлежности.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Законитост обраде података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 13.

Обрада података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона је законита само ако и у мери у којој је ова обрада неопходна за обављање послова

надлежних органа прописаних законом којим се одређује најмање циљеви обраде, подаци о личности који се обрађују и сврхе обраде.

Законитост обраде података у посебним случајевима

Члан 14.

Основ за обраду података из члана 12. став 1. тач. 3) и 5) овог закона одређује се законом.

Ако се ради о обради из члана 12. став 1. тачка 3) овог закона, законом из става 1. овог члана одређује се и сврха обраде, а ако се ради о обради из члана 12. став 1. тачка 5) овог закона, законом из става 1. овог члана се прописује да је обрада неопходна у циљу обављања послова у јавном интересу или извршења законом прописаних овлашћења руковоаца.

Законом из става 1. овог члана прописује се интерес који се намерава остварити, као и обавеза поштовања правила о сразмерности обраде података у односу на циљ који се намерава остварити, а могу се прописати и услови за дозвољеност обраде од стране руковоаца, врста података који су предмет обраде, лица на које се подаци о личности односе, лица којима се подаци могу открити и сврху откривања, ограничења која се односе на сврху обраде, временски период похрањивања и чувања података, радње и поступак обраде, укључујући и мере за обезбеђивање законите и поштене обраде.

Пристанак

Члан 15.

Ако се обрада заснива на пристанку, руковалац мора бити у могућности да предочи да је лице пристало на обраду његових података о личности.

Ако се пристанак даје у оквиру писане изјаве лица која се односи и на друга питања, захтев за давање пристанка мора бити представљен на начин којим се издваја од других питања, у разумљивом и лако доступном облику, као и уз употребу јасних и једноставних речи. Део писане изјаве који је у супротности са овим законом не производи правно дејство.

Лице на које се подаци односе задржава право да опозове пристанак у сваком тренутку. Опозив пристанка не утиче на допуштеност обраде која је вршена на основу пристанка пре опозива. Пре давања пристанка лице на које се подаци односе мора бити обавештено о праву на опозив и дејству опозива. Опозивање пристанка мора се учинити једноставним као и давање пристанка.

Приликом оцењивања да ли је пристанак слободно дат, посебно се мора водити рачуна о томе да ли се извршење уговора, укључујући и пружање услуга, условљава давањем пристанка за обраду података о личности који није неопходан за његово извршење.

Пристанак детета

Члан 16.

Дете које је навршило 15 година може самостално да даје пристанак за обраду својих података у коришћењу услуга информационог друштва.

За обраду података о детету које није навршило 15 година пристанак морају дати родитељи, односно други законски заступници детета.

Руковалац мора предузети разумне мере у циљу утврђивања да су пристанак дали родитељи, односно други законски заступници детета, узимајући у обзир могућност коришћења доступних технологија.

Обрада посебних категорија података о личности

Члан 17.

Забрањена је обрада података о личности којом се открива расно или етничко порекло, политичко мишљење, верско или филозофско уверење или чланство у синдикату, као и обрада генетских података, биометријских података у циљу јединствене идентификације лица, података о здравственом стању или података о сексуалном животу или сексуалној оријентацији лица.

Изузетно, обрада података из става 1. овог члана допуштена је у следећим случајевима:

1) лице је дало изричит пристанак за обраду података из става 1. овог члана за једну или више сврха обраде, осим ако је законом прописано да се обрада ових података не може вршити на основу пристанка;

2) обрада је неопходна у циљу извршења обавеза или примене овлашћења руковоаца или лица на које се подаци односе у области рада, социјалног осигурања и социјалне заштите, ако је обрада прописана законом или колективним уговором, уз примену одговарајућих мера заштите основних права, слобода и интереса лица на које се подаци односе;

3) обрада је неопходна у циљу заштите животно важних интереса лица на које се подаци односе или другог физичког лица, ако је лице на које се подаци односе физички или правно неспособно за давање пристанка;

4) обрада се врши у оквиру регистроване делатности и уз примену одговарајућих мера од стране задужбине, фондације, удружења или друге недобитне организације са политичким, филозофским, верским или синдикалним циљем, под условом да се обрада односи искључиво на чланове, односно бивше чланове те организације или лица која имају редовне контакте са њом у вези са циљем организације, као и да се подаци о личности не откривају изван те организације без пристанка лица на које се односе;

5) обрађују се подаци о личности које је лице на које се они односе очигледно учинило јавно доступним;

6) обрада је неопходна у циљу подношења, остваривања, односно одбране од правног захтева или у случају кад суд поступа у оквиру своје надлежности;

7) обрада је неопходна у циљу остварења значајног јавног интереса у складу са законом, ако је обрада сразмерна остварењу овог циља, уз поштовање суштине права на заштиту података о личности и ако је законом прописана примена одговарајућих посебних мера заштите основних права и интереса лица на које се ови подаци односе;

8) обрада је неопходна у сврху превентивне медицине, односно медицине рада, процене радне способности запослених, медицинске дијагностике, пружања услуга здравствене или социјалне заштите, односно управљања здравственим или социјалним системима, у складу са законом или на основу уговора са здравственим радником, под условом ако се обрада врши од стране или под надзором здравственог радника или другог лица које подлеже обавезама чувања професионалне тајне прописаним законом или правилима струке;

9) обрада је неопходна у циљу остварења јавног интереса у области јавног здравља, као што је заштита од озбиљних прекограничних претњи здрављу становништва или обезбеђивање високих стандарда квалитета и сигурности здравствене заштите и лекова или медицинских средстава, у складу са законом који обезбеђује одговарајуће посебне мере заштите права и слобода лица на које се подаци односе, посебно у погледу чувања професионалне тајне;

10) обрада је неопходна у оквиру архивске делатности у јавном интересу, у циљу научног, односно историјског истраживања, или у статистичке сврхе, у складу са чланом 92. став 1. овог закона, ако је обрада сразмерна остварењу ових циљева, уз поштовање суштине права на заштиту података о личности и ако закон прописује примену одговарајућих посебних мера заштите основних права и интереса лица на које се ови подаци односе.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Обрада посебних категорија података о личности коју врше надлежни органи
у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 18.

Обрада података о личности коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона којом се открива расно или етничко порекло, политичко мишљење, верско или филозофско уверење или чланство у синдикату, као и обрада генетских података, биометријских података у циљу јединствене идентификације лица, података о здравственом стању или података о сексуалном животу или сексуалној оријентацији лица допуштена је само ако је то неопходно, уз примену одговарајућих механизма заштите права лица на које се подаци односе, у једном од следећих случајева:

1) надлежни орган је законом овлашћен да обрађује посебне категорије података о личности;

2) обрада посебних категорија података о личности врши се у циљу заштите животнo важних интереса лица на које се подаци односе или другог лица;

3) обрада се односи на посебне категорије података о личности које је лице на које се они односе очигледно учинило доступним јавности.

Обрада података о личности у вези са кривичним пресудама и кажњивим делима

Члан 19.

Обрада података о личности који се односе на кривичне пресуде, кажњива дела и мере безбедности, може се вршити на основу члана 12. став 1. овог закона само под надзором надлежног органа или, ако је обрада допуштена законом, уз примену одговарајућих посебних мера заштите права и слобода лица на које се подаци односе.

Јединствена евиденција о кривичним пресудама води се искључиво под надзором надлежног органа.

Обрада која не захтева идентификацију

Члан 20.

Ако за остваривање сврхе обраде података о личности није потребна, односно није више потребна идентификација лица од стране руковоаца, руковалац није дужан да задржи, прибави или обради додатне информације у циљу идентификације тог лица само у циљу примене овог закона на обраду тих података.

Ако је у случају из става 1. овог члана руковалац у могућности да предочи да не може да идентификује лице на које се подаци односе, дужан је да о томе информише то лице, ако је то могуће.

У случају из става 1. овог члана не примењују се одредбе члана 26. ст. 1. до 4, члана 29, члана 30. ст. 1. до 5, члана 31. ст. 1. до 3, члана 33. ст. 1. и 2. и члана 36. ст. 1. до 4. овог закона, осим ако лице на које се подаци односе достави додатне информације које омогућавају његову идентификацију у циљу остваривања права из ових чланова.

Одредбе ст. 2. и 3. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

III. ПРАВА ЛИЦА НА КОЈЕ СЕ ПОДАЦИ ОДНОСЕ

1. Транспарентност и начини остваривања права

Транспарентне информације, информисање и начини остваривања права
лица на које се подаци односе

Члан 21.

Руковалац је дужан да учини све што је потребно да би лицу на које се подаци односе пружио све информације из чл. 23. и 24. овог закона, односно информације у вези са остваривањем права из члана 26, чл. 29. до 31, члана 33. и чл. 36. до 38. и у вези са чланом 53. овог закона, на сажет, транспарентан, разумљив и лако доступан начин, коришћењем јасних и једноставних речи, а посебно ако се ради о информацији која је намењена детету. Ове информације пружају се у писаном или другом облику, укључујући и електронски, ако је то погодно. Ако лице на које се подаци односе то захтева, информације се могу пружити усмено, под условом да је идентитет лица несумњиво утврђен.

Руковалац је дужан да помогне лицу на које се подаци односе у остваривању његових права из члана 26, чл. 29. до 31, члана 33. и чл. 36. до 38. овог закона. Ако се ради о случају на који се примењује члан 20. ст. 2. и 3. овог закона, руковалац не може одбити да поступи по захтеву лица на које се подаци односе у остваривању његових права из чл. 26, 29. до 31, 33. и 36. до 38. овог закона, осим ако руковалац предочи да није у могућности да идентификује лице.

Руковалац је дужан да пружи информације о поступању на основу захтева из члана 26, чл. 29. до 31, члана 33. и чл. 36. до 38. овог закона лицу на које се подаци односе без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана пријема захтева. Овај рок може бити продужен за додатних 60 дана ако је то неопходно, узимајући у обзир сложеност и број захтева. О продужењу рока и разлогима за то руковалац је дужан да обавести лице у року од 30 дана од дана пријама захтева. Ако је лице на које се подаци односе поднело захтев

електронским путем, информација се мора пружити електронским путем ако је то могуће, осим ако је лице захтевало да се информација пружи на други начин.

Ако руковалац не поступи по захтеву лица на које се подаци односе дужан је да обавести лице без одлагања, а најкасније у року од 30 дана од дана пријема захтева, о разлозима за непоступање, као и праву на притужбу Поверенику, односно тужбу суду.

Руковалац пружа информације из чл. 23. и 24. овог закона, односно информације у вези са остваривањем права из члана 26, чл. 29. до 31, члана 33. и чл. 36. до 38. и у вези са чланом 53. овог закона без накнаде. Ако је захтев лица на које се подаци односе очигледно неоснован или претеран, а посебно ако се исти захтев учестало поновља, руковалац може:

1) наплатити разумну накнаду, узимајући у обзир оправдане административне трошкове пружања информације, односно поступања;

2) одбити да поступи по захтеву.

Терет доказивања да је захтев очигледно неоснован или претеран лежи на руковаоцу.

Ако руковалац оправдано сумња у идентитет лица које је поднело захтев из члана 26, чл. 29. до 31, члана 33. и чл. 36. до 38. овог закона, руковалац може захтевати достављање додатних информација неопходних за потврду идентитета лица, што не искључује примену члана 20. овог закона.

Информације које се пружају лицима на које се подаци односе у складу са чл. 23. и 24. овог закона могу се комбиновати са стандардизованим иконама у циљу обезбеђивања сврсисходног увида у намеравану обраду, на лако видљив, разумљив и јасно уочљив начин. Мора се обезбедити да иконе приказане у електронском облику буду читљиве на електронском уређају.

Повереник одређује информације које се представљају иконама и уређује поступак за утврђивање стандардизованих икона.

Одредбе ст. 1. до 9. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Информисање и начини остваривања права лица на које се односе подаци које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 22.

Ако се подаци о личности обрађују од стране надлежног органа у циљу из члана 1. став 2. овог закона, руковалац је дужан да предузме разумне мере да би лицу на које се подаци односе пружио све информације из члана 25. овог закона, односно информације у вези са остваривањем права из чл. 27, 28, 32, 34, 35, 39. и члана 53. овог закона, на сажет, разумљив и лако доступан начин, коришћењем јасних и једноставних речи. Ове информације пружају се на било који примерен начин, укључујући и електронским путем. По правилу, руковалац пружа информације у облику у којем је садржан захтев лица на које се подаци односе.

Руковалац је дужан да помогне лицу на које се подаци односе у остваривању његових права из чл. 27, 28, 32, 34, 35. и 39. овог закона.

Руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе без одлагања у писменој форми пружи информације о поступању по његовом захтеву.

Руковалац пружа информације из члана 25. овог закона и поступа у складу са чл. 27, 28, 32, 34, 35, 39. и чланом 53. овог закона без накнаде. Ако је захтев лица на које се подаци

односе очигледно неоснован или претеран, а посебно ако се исти захтев учестало понавља, надлежни орган може:

1) наплатити разумну накнаду, узимајући у обзир оправдане административне трошкове пружања информације, односно поступања;

2) одбити да поступи по захтеву.

Терет доказивања да је захтев очигледно неоснован или претеран лежи на руковоацу.

Ако руковалац оправдано сумња у идентитет лица које је поднело захтев из чл. 27. или 32. овог закона, руковалац може захтевати достављање додатних информација неопходних за потврду идентитета тог лица.

2. Информације и приступ подацима о личности

Информације које се пружају кад се подаци о личности прикупљају од лица на које се односе

Члан 23.

Ако се подаци о личности прикупљају од лица на које се односе, руковалац је дужан да приликом прибављања података о личности овом лицу пружи следеће информације:

1) о идентитету и контакт податке руковоаца, као и његовог представника, ако он постоји;

2) контакт податке лица за заштиту података о личности, ако оно постоји;

3) о сврси намераване обраде и правном основу за обраду;

4) о правном интересу руковоаца или треће стране, ако се обрада врши у складу са чланом 12. став 1. тачка б) овог закона;

5) о примаоцу, односно групи примаоца података о личности, ако они постоје;

6) о чињеници да руковалац намерава да изнесе податке о личности у другу државу или међународну организацију, као и о томе да ли се ова држава, односно међународна организација налази на листи из члана 64. став 7. овог закона, а у случају преноса из чл. 65. и 67. или члана 69. става 2. овог закона, о упућивању на одговарајуће мере заштите, као и начину на који се лице може упознати са тим мерама.

Уз информације из става 1. овог члана, руковалац је дужан да приликом прибављања података о личности лицу на које се подаци односе пружи и следеће додатне информације које могу да буду неопходне да би се обезбедила правична и транспарентна обрада у зависности од околности случаја:

1) о року чувања података о личности или, ако то није могуће, о критеријумима за њихово одређивање;

2) о постојању права да се од руковоаца захтева приступ, исправка или брисање података о његовој личности, односно права на ограничење обраде, права на приговор на обраду, као и права на преносивост података;

3) ако се обрада врши у складу са чланом 12. став 1. тачка 1) овог закона или чланом 17. став 2. тачка 1) овог закона, о постојању права на опозив пристанка у било које време, као и о томе да опозив пристанка не утиче на допуштеност обраде на основу пристанка пре опозива;

4) о праву да се поднесе притужбу Поверенику;

5) о томе да ли је обавеза давања података о личности прописана или уговорена или је давање података неопходан услов за закључење уговора, као и о томе да ли је лице на

које се подаци односе дужно да пружи податке о својој личности и о могућим последицама непружања података;

б) о постојању аутоматизованог доношења одлуке, укључујући профилисање, из члана 38. ст. 1. и 4. овог закона, и најмање у тим случајевима сврсисходне информације о логици која се при томе користи, као и о значају и очекиваним последицама те обраде по лице на које се подаци односе.

Ако руковалац намерава да даље одбрађује податке о личности у сврху која је различита од оне за коју су подаци прикупљени, руковалац је дужан да пре започињања даље обраде лицу на које се подаци односе пружи информације о другој сврси, као и све остале битне информације из става 2. овог члана које се односе на обраду у ту другу сврху.

Ако је лице на које се подаци односе већ упознато са неком од информација из ст. 1. до 3. овог члана, руковалац нема обавезу достављања тих информација.

Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Информације које се пружају кад се подаци о личности не прикупљају од лица на које се односе

Члан 24.

Ако се подаци о личности не прикупљају од лица на које се односе, руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе пружи следеће информације:

1) о идентитету и контакт податке руковоаца, и његовог представника, ако представник постоји;

2) контакт податке лица за заштиту података о личности, ако оно постоји;

3) о сврси намераване обраде и правном основу за обраду;

4) о врсти података који се обрађују;

5) о примаоцу, односно групи примаоца података о личности, ако они постоје;

6) о чињеници да руковалац намерава да изнесе податке о личности у другу државу или међународну организацију, као и о томе да ли се ова држава, односно међународна организација налази на листи из члана 64. став 7. овог закона, а у случају преноса из чл. 65. и 67. или члана 69. става 2. овог закона, о упућивању на одговарајуће мере заштите, као и начину на који се лице може упознати са тим мерама.

Уз информације из става 1. овог члана, руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе пружи и следеће додатне информације које могу да буду неопходне да би се обезбедила правична и транспарентна обрада у зависности од околности случаја:

1) о року чувања података о личности или, ако то није могуће, о критеријумима за њихово одређивање;

2) о правном интересу руковоаца или треће стране, ако се обрада врши у складу са чланом 12. став 1. тачка б) овог закона;

3) о постојању права да се од руковоаца захтева приступ, исправка или брисање података о његовој личности, односно права на ограничење обраде, права на приговор на обраду, као и права на преносивост података;

4) ако се обрада врши у складу 12. став 1. тачка 1) овог закона или чланом 17. став 2. тачка 1) овог закона, о постојању права на опозив пристанка у било које време, као и о томе да опозив пристанка не утиче на допуштеност обраде на основу пристанка пре опозива;

5) о праву да се поднесе притужбу Поверенику;

б) из ког извора потичу подаци о личности, и ако је то примењиво, да ли потичу из јавно доступних извора;

7) о постојању аутоматизованог доношења одлуке, укључујући профилисање, из члана 38. ст. 1. и 4. овог закона, и најмање у тим случајевима сврсисходне информације о логици која се при томе користи, као и о значају и очекиваним последицама те обраде по лице на које се подаци односе.

Руковалац је дужан да пружи информације из ст. 1. и 2. овог члана:

1) у разумном року после прибављања података о личности, а најкасније у року од 30 дана, узимајући у обзир све околности обраде података о личности;

2) ако се подаци о личности користе за комуникацију са лицем на које се односе, најкасније приликом успостављања прве комуникације;

3) ако је предвиђено откривање података о личности другом примаоцу, најкасније приликом првог откривања података о личности.

Ако руковалац намерава да даље обрађује податке о личности у сврху која је различита од оне за коју су подаци прикупљени, руковалац је дужан да пре започињања даље обраде лицу на које се подаци односе пружи информације о другој сврси, као и све остале битне информације из става 2. овог члана.

Руковалац није дужан да лицу на које се односе подаци о личности пружи информације из ст. 1. до 4. овог члана ако:

1) лице на које се подаци о личности односе већ има те информације;

2) је пружање таквих информација немогуће или би захтевало несразмеран утрошак времена и средстава, а нарочито у случају обраде у сврху архивирања у јавном интересу, научног или историјског истраживања, као и у статистичке сврхе, ако се примењују услови и мере из члана 92. став 1. овог закона, односно ако је вероватно да би извршење обавеза из става 1. овог члана онемогућило или битно отежало остваривање циља обраде. У овим случајевима руковалац је дужан да предузме одговарајуће мере заштите права и слобода, као и легитимних интереса лица на које се подаци односе, укључујући и јавно објављивање информација из ст. 1. до 4. овог члана;

3) је прибављање или откривање података о личности изричито прописано законом којим се обезбеђују одговарајуће мере заштите легитимних интереса лица на које се подаци односе;

4) се поверљивост података о личности мора сачувати у складу са законом прописаном обавезом чувања професионалне тајне.

Одредбе ст. 1. до 5. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Информације које се стављају на располагање или пружају лицу на које се подаци односе ако се ради о обради података коју врше надлежни органи
у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 25.

У случају кад се информације обрађују од стране надлежног органа у циљу из члана 1. став 2. овог закона, руковалац је дужан да лицу на које се подаци о личности односе учини доступним најмање следеће информације:

1) о идентитету и контакт податке руковоаца;

2) контакт податке лица за заштиту података о личности, ако оно постоји;

- 3) о сврси намераване обраде;
- 4) о праву да се поднесе притужба Поверенику и контакт податке Повереника;
- 5) о постојању права лица да од руковоаца захтева приступ, исправку или брисање података који се на њега односе, као и ограничење обраде.

Уз информације из става 1. овог члана, руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе пружи следеће додатне информације да би му се, у зависности од околности случаја, омогућило остваривање његових права:

- 1) о правном основу за обраду;
- 2) о року чувања података о личности или, ако то није могуће, о критеријумима за њихово одређивање;
- 3) о групи примаоца података о личности, ако они постоје, укључујући и оне у другим државама или међународним организацијама;
- 4) друге податке, ако је то неопходно, а посебно ако су подаци о личности прикупљени без знања лица на које се односе.

Законом се може прописати да се информације из става 2. овог члана које се односе на поједине врсте обраде не пружају, пружају ограничено или пружају одложено лицу на које се подаци о личности односе само ако и у мери у којој је то неопходно и пропорционално у демократском друштву у односу на поштовање основних права и легитимних интереса физичких лица, а у циљу:

- 1) спречавања ометања службеног или законом уређеног прикупљања информација, истраге, односно поступка;
- 2) омогућавања спречавања, истраге и откривања кривичних дела, гоњења учинилаца кривичних дела или извршења кривичних санкција;
- 3) заштите јавне безбедности;
- 4) заштите националне безбедности и одбране;
- 5) заштите права и слобода других лица.

Законом се може прописати да се став 3. овог члана примењује, у целини или делимично, на поједине врсте обраде.

Право на приступ лица на које се подаци о личности односе

Члан 26.

Лице на које се подаци односе има право да од руковоаца захтева информацију о томе да ли обрађује податке о њему, приступ овим подацима, као и следеће информације:

- 1) о сврхама обраде;
- 2) о врстама података о личности који се обрађују;
- 3) о примаоцу или врстама прималаца којима су подаци о личности откривени или ће бити откривени, а посебно примаоцима у другим државама или међународним организацијама;
- 4) о предвиђеном периоду чувања података о личности, или ако то није могуће, о критеријумима за одређивање тог периода;
- 5) о постојању права да се од руковоаца захтева исправка или брисање података о његовој личности, права на ограничење обраде и права на приговор на обраду;
- 6) о праву да се поднесе притужба Поверенику;
- 7) доступне информације о извору података о личности ако подаци о личности нису прикупљени од лица на које се односе;

8) о постојању поступка аутоматизованог доношења одлуке, укључујући профилисање, из члана 38. ст. 1. и 4. овог закона, и најмање у тим случајевима сврсисходне информације о логици која се при томе користи, као и о значају и очекиваним последицама те обраде по лице на које се подаци односе.

Ако се подаци о личности износе у другу државу или међународну организацију, лице на које се односе има право да буде информисано о одговарајућим мерама заштите које се односе на изношење, у складу са чланом 65. овог закона.

Руководалац је дужан да лицу на које се подаци односе на његов захтев достави копију података које обрађује. Руководалац може да захтева накнаду оправданих трошкова за израду додатних копија које захтева лице на које се подаци односе. Ако се захтев за копијом доставља електронским путем, информације се достављају у уобичајено коришћеном електронском формату, осим ако је лице на које се подаци односе захтевало другачије достављање.

Остваривање права и слобода других лица не може се угрозити остаривањем права на достављање копије из става 3. овог члана.

Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Право на приступ лица на које се односе подаци које обрађују надлежни органи
у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 27.

У случају кад се информације обрађују од стране надлежног органа у циљу из члана 1. став 2. овог закона, лице на које се подаци односе има право да од руковооца добије информацију о томе да ли обрађује податке о њему, приступ овим подацима, као и следеће информације:

- 1) о сврси обраде и законском основу за обраду ових података;
- 2) о врстама података о личности који се обрађују;
- 3) о примаоцу или врстама прималаца којима су подаци о личности откривени, а посебно примаоцима у другим државама или међународним организацијама;
- 4) о предвиђеном периоду чувања података о личности, или ако то није могуће, о критеријумима за одређивање тог периода;
- 5) о постојању права да се од руковооца захтева исправка или брисање података о његовој личности, односно права на ограничење обраде;
- 6) о праву да се поднесе притужбу Поверенику, као и контакт податке Повереника;
- 7) информације о подацима које се обрађују и доступне информације о њиховом извору.

Ограничење права на приступ из члана 27. овог закона

Члан 28.

Право на приступ из члана 27. овог закона може се ограничити у целини или делимично само у обиму и трајању у коме је то неопходно и представља сразмерну меру у демократском друштву, уз поштовање основних права и легитимних интереса лица чији се подаци обрађују, са циљем да се:

1) спречи ометање службеног или законом уређеног прикупљања информација, истраге, односно поступка;

2) избегне ометање спречавања, истраге и откривања кривичних дела, гоњења учинилаца кривичних дела или извршења кривичних санкција;

3) заштити јавна безбедност;

4) заштити национална безбедност и одбрана;

5) заштите права и слобода других лица.

Законом се може прописати да се став 1. овог члана примењује, у целини или делимично, на поједине врсте обраде.

Руководалац је дужан да образложену писмену одлуку којом се захтев за приступ одбија, односно право на приступ ограничава, без одлагања достави лицу на које се подаци односе.

Руководалац није дужан да поступи у складу са ставом 3. овог члана ако би се тиме отежало остваривање циља из става 1. овог члана.

Ако се на одлуку руковоаца о одбијању захтева примењује став 4. овог члана, као и ако се у поступку по захтеву за приступ подацима утврди да се подаци о подносиоцу захтева не обрађују, руководалац има обавезу да без одлагања обавести подносиоца да је провером утврђено да не постоје подаци о личности у вези са којима се могу остварити законом предвиђена права и да се може обратити Поверенику, односно суду.

Руководалац је дужан да документује чињеничне и правне разлоге за доношење одлуке из става 1. овог члана, који морају бити учињени доступним Поверенику на његов захтев.

3. Право на исправку, допуну, брисање, ограничење и преносивост

Право на исправку и допуну

Члан 29.

Лице на које се подаци односе има право да се нетачни подаци о њему без одлагања исправе. У зависности од сврхе обраде, лице на које се подаци односе има право и да се непотпуни подаци о њему допуне, укључујући и давањем додатне изјаве.

Право на брисање („право лица да буде заборављено”)

Члан 30.

Лице на које се подаци односе има право да се подаци о њему избришу од стране руковоаца.

Руководалац је дужан да без одлагање податке из става 1. овог члана избрише у следећим случајевима:

1) подаци о личности више нису неопходни за остваривање сврхе због које су прикупљени или на други начин обрађивани;

2) лице на које се подаци односе је опозвало пристанак на основу којег се обрада вршила, у складу са чланом 12. став 1. тачка 1) или чланом 17. став 2. тачка 1) овог закона, а нема другог правног основа за обраду;

3) лице на које се подаци односе је поднело приговор на обраду у складу са чланом 37. став 1. овог закона, а нема другог правног основа за обраду који претеже над интересом,

правом или слободом тог лица, или је лице поднело приговор на обраду у складу са чланом 37. став 2. овог закона;

4) подаци о личности су незаконито обрађивани;

5) подаци о личности морају бити избрисани у циљу извршења обавезе руковоаца прописане законом;

6) подаци о личности су прикупљени у вези са коришћења услуга информационог друштва из члана 16. став 1. овог закона.

Ако је руковалац јавно објавио податке о личности, његова обавеза да избрише податке у складу са ставом 1. овог члана, обухвата и предузимање свих разумних мера, у складу са доступним технологијама и могућностима сношења трошкова њихове употребе, у циљу обавештавања других руковоаца који ове податке обрађују да је лице на које се подаци односе поднело захтев за брисање свих копија ових података и упућивања, односно веза према овим подацима.

Лице на које се подаци односе подноси захтев за остваривање права из става 1. овог члана руковоацу.

Ставови 1. до 3. овог члана не примењују се у мери у којој је обрада неопходна у циљу:

1) остваривања слободе изражавања и информисања;

2) поштовања законске обавезе руковоаца која захтева обраду, у циљу извршења послова у јавном интересу или у циљу вршењу службених овлашћења руковоаца;

3) остварења јавног интереса у области јавног здравља, у складу са чланом 17. став 2. тач. 8) и 9) овог закона;

4) архивирања у јавном интересу, научног или историјског истраживања, као и у статистичке сврхе у складу са чланом 92. став 1. овог закона, а оправдано се очекује да би остваривање права из ст. 1. и 2. овог члана могло да онемогући или битно угрози остваривање ових циљева;

5) подношења, остваривања, односно одбране од правног захтева.

Одредбе ст. 1. до 5. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Право на ограничење обраде

Члан 31.

Лице на које се подаци односе има право да се обрада података о њему ограничи од стране руковоаца у следећим случајевима:

1) лице на које се подаци односе оспорава тачност података о себи, у периоду који омогућава руковоацу проверу тачности података;

2) обрада је незаконита, а лице на које се подаци односе се противи брисању података о себи и уместо брисања захтева ограничење употребе података;

3) руковоацу више нису потребни подаци о личности за остварење сврхе обраде, али их је лице на које се односе затражило у циљу подношења, остваривања, односно одбране од правног захтева;

4) лице на које се подаци односе је поднело приговор на обраду у складу са чланом 37. став 1. овог закона, а у току је процењивање да ли правни основ за обраду од стране руковоаца претеже над интересима тог лица.

Ако је обрада података о личности ограничена у складу са ставом 1. овог члана, ови подаци могу се даље обрађивати, осим ако се ради о њиховом похрањивању, само на основу пристанка лица, а у циљу подношења, остваривања, односно одбране од правног захтева, у циљу заштите права других физичких, односно правних лица или у циљу остваривања значајних јавних интереса.

Ако је обрада података ограничена у складу са ставом 1. овог члана, руковалац је дужан да информише лице на које се подаци односе о престанку ограничења, пре него што ограничење престане да важи.

Одредбе ст. 1. до 3. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Право на брисање и ограничење обраде података коју врше надлежни органи
у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 32.

У случају кад се подаци обрађују од стране надлежног органа у циљу из члана 1. став 2. овог закона, лице на које се они односе има право да се подаци о њему обришу од стране руковоаца, а руковалац је дужан да без одлагање избрише ове податке само у случају кад су радњом обраде повређене одредбе чл. 5, 13. и 18. овог закона, као и кад подаци о личности морају бити избрисани у циљу испуњења законске обавезе руковоаца.

Руковалац је дужан да ограничи обраду података из става 1. овог члана уместо да их обрише ако се ради о једном од следећих случајева:

1) тачност података о личности је оспорена од стране лица на које се подаци односе, а њихова тачност, односно нетачност се не може утврдити;

2) подаци о личности морају бити сачувани у циљу прикупљања и обезбеђивања доказа;

Ако је обрада података о личности ограничена у складу са ставом 2. тачка 1) овог члана, руковалац је дужан да информише лице на које се подаци односе о престанку ограничења, пре него што ограничење престане да важи.

Обавеза обавештавања у вези са исправком, брисањем и ограничењем обраде

Члан 33.

Руковалац је дужан да обавести примаоца којем су подаци о личности откривени о исправци или брисању података о личности или ограничењу њихове обраде у складу са чланом 29, чланом 30. став 1. и чланом 31. овог закона, осим ако је то немогуће или захтева прекомеран утрошак времена и средстава.

Руковалац је дужан да лице на које се подаци односе, на његов захтев, информише о примаоцима из става 1. овог члана.

Одредбе ст. 1. до 2. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Обавеза обавештавања у вези са исправком, брисањем и ограничењем обраде података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 34.

У случају кад се информације обрађују од стране надлежног органа у циљу из члана 1. став 2. овог закона, руковалац је дужан да у писменој форми информише лице на које се подаци односе о одлуци о одбијању исправљања, брисања, односно ограничавања обраде података, као и разлогу за одбијање.

Законом се руковалац може потпуно или делимично ослободити обавезе информисања из става 1. овог члана у мери у којој је то ослобађање од обавезе неопходно и пропорционално у демократском друштву у односу на поштовање основних права и легитимних интереса физичких лица, са циљем да се:

- 1) спречи ометање службеног или законом уређеног прикупљања информација, истраге, односно поступка;
- 2) избегене ометање спречавања, истраге и откривања кривичних дела, гоњења учинилаца кривичних дела или извршења кривичних санкција;
- 3) заштити јавна безбедност;
- 4) заштити национална безбедности и одбрана;
- 5) заштите права и слободе других лица.

У случају из става 1. овог члана, руковалац је дужан да информише лице на које се подаци односе да се може обратити Поверенику, односно суду.

Руковалац је дужан да о исправци нетачних података обавести надлежни орган од кога су ови подаци добијени.

У случају кад су подаци исправљени, обрисани или је њихова обрада ограничена у складу са чланом 29. и чланом 32. ст. 1. и 2, руковалац је дужан да примаоца ових података обавести о исправци, брисању, односно ограничењу њихове обраде

Прималац података из става 5. овог члана дужан је да податке исправи, обрише, односно ограничи њихову обраду.

Остваривање права лица на које се односе подаци које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона у посебним случајевима

Члан 35.

У случајевима из члана 25. став 3, члана 28. ст. 3. и 4. и члана 34. став 2. овог закона, права лица на које се односе подаци које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона могу се остварити преко Повереника, а на основу његових надлежности прописаних овим законом.

Руковалац је дужан да обавести лице на које се подаци односе да у случајевима из става 1. овог члана може да оствари своја права преко Повереника.

У случају из става 1. овог члана, Повереник је дужан да обавести лице на које се подаци односе најмање о томе да је извршена провера и надзор над обрадом података о њему, као и о праву да се за заштиту својих права може обратити суду.

Право на преносивост података

Члан 36.

Лице на које се подаци односе има право да податке које је претходно доставило руковаоцу прими од њега у структурираном, уобичајно коришћеном и електронски читљивом формату и има право да ове податке пренесе другом руковаоцу без ометања од стране руковаоца којем су ти подаци били достављени ако:

1) је обрада заснована на пристанку у складу са чланом 12. став 1. тачка 1) или чланом 17. став 2. тачка 1) овог закона или на основу уговора, у складу са чланом 12. став 1. тачка 2) овог закона; и ако

2) се обрада врши аутоматизовано.

Право из става 1. овог члана, обухвата и право лица да подаци о њему буду непосредно пренети другом руковаоцу од стране руковаоца којем су ови подаци претходно достављени, ако је то технички изводљиво.

Остваривање права из става 1. овог члана нема утицаја на примену члана 30. овог закона. Право из става 1. овог члана се не може остварити ако је обрада нужна у циљу извршења послова од јавног интереса или службених овлашћења руковаоца.

Остваривање права из става 1. овог члана не може штетно утицати на остваривање права и слобода других лица.

Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

4. Право на приговор и аутоматизовано доношење појединачних одлука

Право на приговор

Члан 37.

Ако сматра да је то оправдано у односу на посебну ситуацију у којој се налази, лице има право да у сваком тренутку поднесе приговор на обраду података о личности који се на њега односе, у складу са чланом 12. став 1. тач. 5) и 6) овог закона, укључујући и профилисање које се заснива на овим одредбама. Руковалац има обавезу да прекине са обрадом података о лицу које је поднело приговор, осим ако је предочио да постоје легитимни основи за обраду који претежу над интересима, правима или слободама лица на који се подаци односе, или су у вези са подношењем, остваривањем, односно одбраном од правног захтева.

Лице на које се подаци односе има право да у сваком тренутку поднесе приговор на обраду података о њему који се обрађују у циљу директног маркетинга, укључујући и профилисање, у мери у којој је оно повезано са директним маркетингом.

Ако лице из става 2. поднесе приговор, подаци о личности не смеју се даље обрађивати у циљу директног маркетинга.

Руковалац је дужан да најкасније приликом успостављања прве комуникације са лицем на које се подаци односе, упозори ово лице на постојање права из ст. 1. и 2. овог члана и упозна га са тим правима на изричит и јасан начин, одвојено од свих других информација које му пружа.

У коришћењу услуга информационог друштва, лице на које се подаци односе има право на поднесе приговор користећи се средствима за аутоматску обраду података у складу са техничким спецификацијама коришћења услуга.

Лице из става 1. овог члана чији се подаци обрађују у сврху научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе, у складу са чланом 92. овог закона, има право да поднесе приговор на обраду ових података, осим ако је обрада неопходна у циљу обављања послова у јавном интересу.

Одредбе ст. 1. до 6. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Аутоматизовано доношење појединачних одлука и профилисање

Члан 38.

Лице на које се подаци односе има право да се на њега не примењује одлука донета искључиво на основу аутоматизоване обраде, укључујући и профилисање, ако се том одлуком производе правне последице по то лице или она значајно утиче на његов положај.

Став 1. овог члана не примењује се ако је одлука:

- 1) неопходна за закључење или извршење уговора између лица на које се подаци односе и руковоаца;
- 2) заснована на закону, ако су њиме прописане одговарајуће мере заштите права, слобода и интереса заснованих на закону лица на које се подаци односе;
- 3) заснована на изричитом пристанку лица на које се подаци односе.

У случају из става 2. тач. 1) и 3) овог члана руковалац је дужан да примени одговарајуће мере заштите права, слобода и интереса заснованих на закону лица на које се подаци односе, а најмање право да се обезбеди посредовање физичког лица под контролом руковоаца у доношењу одлуке, односно право лица на које се подаци односе да изрази свој став у вези са одлуком или је оспори пред овлашћеним лицем руковоаца.

Одлуке из става 2. овог члана не могу се заснивати на посебним категоријама података о личности из члана 17. став 1. овог закона, осим ако се примењује члан 17. став 2. тач. 1) и 5) овог закона и одговарајуће мере заштите права, слобода и интереса заснованих на закону лица на које се подаци односе.

Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не примењују се на обраду података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Аутоматизовано доношење појединачних одлука и профилисање у вези са обрадом података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 39.

Забрањено је доношење одлуке искључиво на основу аутоматизоване обраде коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона, укључујући и профилисање, ако ова одлука може да произведе штетне правне последице по лице на које се подаци односе или значајно утиче на положај тог лица, осим ако је доношење ове одлуке засновано на закону који се примењује на руковоаца и ако су тим законом прописане одговарајуће мере заштите права и слобода лица на које се подаци односе, а најмање право да се обезбеди учешће физичког лица у доношењу одлуке.

Одлука из става 1. овог члана не може се заснивати на посебним категоријама података о личности из члана 18. став 1. овог закона, осим ако се примењују одговарајуће мере заштите права, слобода и легитимних интереса лица на које се подаци односе.

Забрањено је профилисање које доводи до дискриминације физичких лица на основу посебних категорија података о личности из члана 18. став 1. овог закона.

5. Ограничења

Члан 40.

Права и обавезе из чл. 21, 23, 24, 26, чл. 29. до 31, члана 33, чл. 36. до 39, члана 53. и члана 5. овог закона, у мери у којој се одредбе члана 5. односе на остваривање права и обавеза из чл. 21, 23, 24, 26, чл. 29. до 31, члана 33. и чл. 36. до 39. овог закона, могу се ограничити законом ако та ограничења не задиру у суштину основних права и слобода и ако је то неопходно и представља сразмерну меру у демократском друштву у циљу:

- 1) заштите националне безбедности;
- 2) одбране;
- 3) заштите јавне безбедности;
- 4) спречавања, истраге и откривања кривичних дела, гоњења учинилаца кривичних дела, или извршење кривичних санкција, укључујући спречавање и заштиту од претњи по јавну безбедност;
- 5) заштите других важних општих јавних интереса, а посебно важних привредних или финансијских интереса Републике Србије, укључујући и интересе везане за монетарну политику, буџет, порески систем, јавно здравље и социјалну заштиту;
- 6) заштите независности правосуђа и судских поступака;
- 7) спречавања, истраживања, откривања, и гоњења за повреду професионалне етике;
- 8) праћења, надзора или вршења регулаторне функције која је стално или повремено повезана са вршењем службних овлашћења у случајевима из тач. 1) до 5) и тачке 7) овог става;
- 9) заштите лица на које се подаци односе или права и слобода других лица;
- 10) остваривања потраживања у грађанским стварима.

Законским одредбама којима се ограничавају права и обавеза из става 1. овог члана мора се, када је то од значаја, узети у обзир најмање:

- 1) сврхе или врсте обраде;
- 2) врсте података о личности;
- 3) обим ограничења;
- 4) мере заштите у циљу спречавања злоупотребе, недозвољеног приступа или преноса података о личности;
- 5) особености руковоаца, односно врста руковоаца;
- 6) временски период чувања и применљиве мере заштите података о личности с обзиром на природу, обим и сврху обраде или врсте обраде;
- 7) ризици по права и слободу лица на које се подаци односе;
- 8) право лица на које се односе подаци да буде информисано о органичењу, осим ако то информисање онемогућава остваривање сврхе органичења.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана примењују се и у случају кад се обрада података од стране надлежних органа не врши у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

IV. РУКОВАЛАЦ И ОБРАЂИВАЧ

1. Опште обавезе

Обавезе руковоаоца

Члан. 41.

Руковалац је дужан да предузме одговарајуће техничке, кадровске и организационе мере како би обезбедио да се обрада врши у складу са овим законом и био у могућности да то предочи, узимајући у обзир природу, обим, околности и сврху обраде, као и вероватноћу наступања и ниво ризика по права и слободе лица.

Мере из става 1. овог члана се по потреби преиспитују и ажурирају.

Ако је то у сразмери са обрадом података, мере из става 1. овог члана укључују примену одговарајућих интерних правила руковоаоца о заштити података о личности.

Руковалац може предочити да се придржава обавеза из става 1. овог члана на основу примене одобреног кодекса поступања из члана 59. овог закона, односно одобреног механизма сертификације из члана 61. овог закона.

Одредба става 4. овог члана не примењују се на надлежне органе који обрађују податке у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Мере заштите

Члан 42.

Узимајући у обзир ниво технолошких достигнућа и трошкове њихове примене, природу, обим, околности и сврху обраде, као и вероватноћу наступања и ниво ризика по права и слободе лица, руковалац је приликом одређивања начина обраде, као и у току обраде, дужан да:

1) примени на делотворан начин одговарајуће техничке, организационе и кадровске мере, као што је псеудонимизација, које имају за циљ обезбеђивање примене начела обраде података о личности;

2) обезбеди примену неопходних механизма заштите у току обраде, у циљу испуњавања услова за обраду података прописаних овим законом и заштите права и слобода лица на која се подаци односе.

Руковалац је дужан да сталном применом одговарајућих техничких, организационих и кадровских мера обезбеди да се увек обрађују само они подаци о личности који су неопходни за остваривање сваке сврхе обраде. Та обавеза се примењује у односу на број прикупљених података, обим њихове обраде, временски период њиховог похрањивања и њихову доступност.

Мерама из става 3. овог члана мора се увек обезбедити да се без учешћа физичког лица подаци о личности не могу учинити доступним неограниченом броју физичких лица.

Руковалац може предочити да се придржава обавеза из ст. 1. до 4. овог члана на основу одобреног механизма сертификације из члана 61. овог закона.

Одредба става 4. овог члана не примењују се на надлежне органе који обрађују податке у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Заједнички руковаоци

Члан 43.

Ако два или више руковаоца заједнички одређују сврху и начин обраде, они се сматрају заједничким руковаоцима.

Заједнички руковаоци из става 1. овог члана на транспарентан начин одређују одговорност сваког од њих за поштовање одредби прописаних овим законом, а посебно у погледу остваривања права лица на које се подаци односе и испуњавања њихових обавеза да том лицу пружи информације из чл. 23. до 25. овог закона.

Одговорност из става 2. овог члана уређује се споразумом заједничких руковаоца, осим ако је ова одговорност прописана законом који се примењује на руковаоце.

Споразумом из става 3. овог члана мора се одредити лице за контакт са лицем на које се подаци односе.

Споразумом из става 3. овог члана уређује се однос сваког од заједничких руковаоца са лицем на које се подаци односе.

Суштина одредби споразума из става 3. овог члана мора бити доступна лицу на које се подаци односе.

Одредбе ст. 5. и 6. овог члана не примењују се на надлежне органе који обрађују податке у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Независно од одредби споразума из става 3. овог члана, лице на које се подаци односе може остварити своје право утврђено овим законом у односу према сваком од заједничких руковаоца појединачно.

Представници руковаоца или обрађивача који немају седиште у Републици Србији

Члан 44.

У случајевима из члана 3. став 4. овог закона, руковалац, односно обрађивач дужан је да одреди у писменом облику свог представника у Републици Србији, са седиштем у Републици Србији, осим ако је:

1) обрада спорадична и вероватно је да неће проузроковати ризик по права и слободе физичких лица, узимајући у обзир природу, околности, обим и сврхе обраде, а не укључује масовну обраду посебних података из члана 17. став 1. овог закона или података о личности који се односе на осуде за кривична дела и кажњива дела из члана 19. овог закона;

2) руковалац, односно обрађивач орган јавне власти.

Руковалац односно обрађивач овлашћује представника из става 1. овог члана као лице коме се лице на које се подаци односе, Повереник или друго лице може обратити, уз или уместо руковаоца или обрађивача, у погледу свих питања у вези са обрадом податка о личности, а у циљу обезбеђивања поштовања одредби овог закона.

Притужба, тужба и остали правни захтеви из овог закона се могу поднети против руковаоца, односно обрађивача, без обзира на то да ли је одређен њихов представник из става 1. овог члана.

Одредбе ст. 1. до 4. овог члана не примењују се на надлежне органе који обрађују податке у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Обрађивач

Члан 45.

Ако се обрада података о личности врши за рачун руковоаца, руковалац може да одреди као обрађивача само оно лице које у потпуности гарантује примену одговарајућих техничких, кадровских и организационих мера на начин који обезбеђује да се обрада врши у складу са одредбама овог закона, као и заштиту права лица на које се подаци односе.

Обрађивач из става 1. овог члана може поверити обраду података о личности другом обрађивачу само ако га руковалац за то овласти на основу општег или посебног писменог овлашћења. У случају кад се обрада врши на основу општег овлашћења, обрађивач је дужан да информише руковоаца о намераваном избору другог обрађивача, односно замени другог обрађивача, како би руковалац имао могућност да се супротстави таквој промени.

Обрада података о личности од стране обрађивача мора бити регулисана уговором или другим правно обавезујућим актом, закљученим, односно усвојеним у писаном облику, што обухвата и електронски облик, којим се, у складу са законом, уређује однос између руковоаца и обрађивача, укључујући предмет и трајање обраде, природу и сврху обраду, врсту података о личности и врсту лица о којима се подаци обрађују, као и овлашћења и обавезе руковоаца.

Уговором или другим правно обавезујућим актом из става 3. овог члана прописује се да је обрађивач дужан да:

1) обрађује податке о личности само на основу писаних упутстава руковоаца, укључујући и у односу на изношење података о личности у треће државе или међународне организације, осим ако је обрађивач законом обавезан да обрађује податке. У том случају обрађивач је дужан да обавести руковоаца о законској обавези пре започињања обраде, осим ако закон забрањује достављање тих информација због потребе заштите важног јавног интереса;

2) обезбеди да се лице које је овлашћено да обрађује податке обавезало на чување поверљивости података или да је ово лице прописом обавезано на чување поверљивости података;

3) предузме све потребне мере у складу са чланом 50. овог закона;

4) поштује услове за поверавање обраде података о личности другом обрађивачу из ст. 2. и 7. овог члана;

5) узимајући у обзир природу обраде, помаже руковоацу применом одговарајућих техничких и организационих мера, у складу са могућностима, у испуњавању обавеза руковоаца у односу на захтеве за остваривање права лица на које се подаци односе из Главе III. овог закона;

6) помажу руковоацу у испуњавању обавеза из члана 50. и чл. 52. до 55. овог закона, узимајући у обзир природу обраде и информације које су му доступне;

7) после окончања пружања услуга обраде, а на основу одлуке руковоаца, обрише или му врати све податке о личности и обрише све копије ових података, осим ако је законом прописана обавеза чувања података;

8) учини доступним руковоацу све информације које су неопходне за предочавање испуњености обавеза обрађивача прописаних овим чланом, као и информације које омогућавају и доприносе контроли рада обрађивача, коју спроводи руковалац или друго лице које он за то овласти.

У случају из става 4. тачка 8) овог члана, обрађивач је дужан да без одлагања упозори руковоаца ако сматра да упутство које је од њега добио није у складу са овим или другим законом којим се уређује заштита података о личности.

У случају кад се обрада врши од стране надлежног органа у циљу из члана 1. став 2. овог закона, уговором или другим правно обавезујућим актом из става 3. овог члана прописује се да је обрађивач дужан да:

- 1) обрађује податке о личности само на основу упутстава руковоаца;
- 2) обезбеди да се лице које је овлашћено да обрађује податке обавезало на чување поверљивости података или да је ово лице прописом обавезано на чување поверљивости података;
- 3) помаже на одговарајући начин руковоацу у испуњавању његове обавезе поштовања одредби о правима лица на које се подаци односе из Главе III. овог закона;
- 4) после окончања пружања услуга обраде, а на основу одлуке руковоаца, обрише или му врати све податке о личности и обрише све копије ових података, осим ако је законом прописана обавеза чувања података;
- 5) учини доступним руковоацу све информације које су неопходне за предочавање испуњености обавеза обрађивача прописаних овим чланом.
- 6) обезбеди поштовање услова из ст. 2, 3. и 6. овог члана и у случају кад поверава обраду података о личности другом обрађивачу.

Ако обрађивач одреди другог обрађивача за вршење посебних радњи обраде у име руковоаца, исте обавезе заштите података о личности прописане уговором или другим правно обавезујућим актом између руковоаца и обрађивача из ст. 3. и 4. овог члана обавезују другог обрађивача, на основу уговора или другог правно обавезујућег акта, закљученог, односно усвојеног у писаном облику, што обухвата и електронски облик, у односу између обрађивача и другог обрађивача којим се прописују довољне гаранције за примену одговарајућих техничких, кадровских и организационих мера које обезбеђују да се обрада података врши у складу са овим законом. Ако други обрађивач не испуни своје обавезе у вези са заштитом података о личности, за испуњење ових обавеза другог обрађивача руковоацу одговора обрађивач.

Ако обрађивач повреди одредбе овог закона одређујући сврху и начин обраде податка о личности, обрађивач се сматра руковоацем у односу на ту обраду.

Испуњавање обавеза пружања гаранција из ст. 1. и 7. овог члана, може се предочити и на основу примене одобреног кодекса поступања из члана 59. овог закона, односно одобреног механизма сертификације из члана 61. овог закона од стране обрађивача.

Правни однос између руковоаца и обрађивача који се уређује у складу са ст. 3. и 7. овог члана, може бити заснован у целини или делимично на стандардним уговорним клаузулама из става 11. овог члана, укључујући и оне које су везане за сертификат који се одобрава руковоацу или обрађивачу у складу са чл. 61. и 62. овог закона.

Повереник може да изради стандардне уговорне клаузуле која се односе на обавезе из ст. 3. и 7. овог члана.

Одредбе ст. 4, 5, 7. и ст. 9. до 11. овог члана не примењују се на надлежне органе који обрађују податке у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Обрада по налогу или овлашћењу

Члан 46.

Обрађивач, односно друго лице које је овлашћено за приступ подацима о личности од стране руковоаца, односно обрађивача, сме обрађивати ове податке само по налогу руковоаца или ако је на то обавезано законом.

Евиденција радњи обраде

Члан 47.

Руковалац, односно његов представник дужан је да води евиденцију о радњама обраде за које је одговоран, а која садржи податке о:

1) руковоацу, и ако је примењиво, заједничким руковоацима, представнику руковоаца и лицу за заштиту података о личности, и то њихов назив или име и контакт податке;

2) сврси обраде;

3) врсти лица на које се подаци односе и врсти података о личности;

4) врсти примаоца којима су подаци о личности откривени или ће бити откривени, укључујући и примаоце у другим државама или међународним организацијама;

5) ако је примењиво, преносу података о личности у друге државе или међународне организације, укључујући и њихове називе, као и документе о примени мера заштите ако се подаци преносе у складу са чланом 69. став 2. овог закона;

6) ако је то могуће, року после чијег истека се бришу одређене врсте података о личности;

7) ако је то могуће, општи опис мера заштите из члана 50. став 1. овог закона.

Одредбе става 1. овог члана не примењују се на надлежне органе који обрађују податке у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

У случају кад обраду врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона, руковалац је дужан да води евиденцију о свим врстама радњи обраде података из члана 1. став 2. овог закона за које је одговоран, а која садржи податке о:

1) руковоацу, и ако је примењиво, заједничким руковоацима, и лицу за заштиту података о личности, и то њихов назив или име и контакт податке;

2) сврси обраде;

3) врсти лица на које се подаци односе и врсти података о личности;

4) врсти примаоца којима су подаци о личности откривени или ће бити откривени, укључујући и примаоце у другим државама или међународним организацијама;

5) ако је примењиво, коришћењу профилисања;

6) ако је примењиво, врстама преноса података о личности у друге државе или међународне организације;

7) правном основу за обраду података о личности, укључујући и њихов пренос;

8) ако је то могуће, року чијим истеком се бришу одређене врсте података о личности;

9) ако је то могуће, општем опису мера заштите из члана 50. став 1. овог закона.

Обрађивач, и, ако је примењиво, његов представник дужни су да воде евиденцију о свим врстама радњи обраде које се врше у име руковоаца, а која садржи податке о:

1) обрађивачу, односно обрађивачима, руковооцима у чије име се врши обрада, и ако је примењиво представнику руковаоца и обрађивача, као и лицу за заштиту података о личности, и то њихов назив, односно име и контакт податке;

2) врсти обрада које се врше у име сваког руковаоца;

3) ако је примењиво, преносу података о личности у друге државе или међународне организације, укључујући и њихове називе, као и документе о примени мера заштите ако се подаци преносе у складу са чланом 69. став 2. овог закона;

4) ако је то могуће, општем опису мера заштите из члана 50. став 1. овог закона.

Одредбе става 4. овог члана не примењују се на надлежне органе који обрађују податке у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

У случају кад обраду врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона, сваки обрађивач, дужан је да води евиденцију о свим врстама радњи обраде података које се врше у име руковаоца, а која садржи податке о:

1) сваком обрађивачу, сваком руковаоцу у чије име се врши обрада, и, ако је то примењиво, лицу за заштиту података о личности, и то њихов назив, односно име и контакт податке;

2) врсти обрада које се врше у име сваког руковаоца;

3) ако је то примењиво, преносу података о личности у друге државе или међународне организације, под условом да руковалац то изричито захтева, укључујући и њихове називе;

4) ако је то могуће, општем опису мера заштите из члана 50. став 1. овог закона.

Евиденције из ст. 1, 3, 4. и 6. овог члана воде се у писменом облику, што обухвата и електронски облик.

Руковалац, и, ако је примењиво, обрађивач и њихови представници, дужни су да евиденције из ст. 1, 3, 4. и 6. овог члана учине доступним Поверенику на његов захтев.

Одредбе ст. 1. и 4. овог члана не примењују се на организације у којима је запослено мање од 250 лица, осим ако:

1) обрада коју врше може да проузрокује ризик по права и слободе лица на које се подаци односе;

2) обрада није повремена;

3) обрада обухвата посебне категорије података о личности из члана 17. став 1. овог закона или податке о личности који се односе на кривичне пресуде, кажњива дела и мере безбедности из члана 19. овог закона.

Бележење радњи обраде коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 48.

Надлежни орган који обрађује податке у циљу из члана 1. став 2. овог закона дужан је да обезбеди да се приликом употребе система аутоматске обраде у том систему бележе најмање следеће радње обраде: унос, мењање, увид, откривање, укључујући и пренос, упоређивање и брисање.

Бележење увида и откривања мора да омогући утврђивање разлога за вршење радњи обраде, датума и времена предузимања радњи обраде и, ако је то могуће, идентитета лица које је извршило увид или открило податке о личности, као и идентитета примаоца ових података.

Бележење из става 1. овог члана може бити коришћено искључиво у сврху оцене законитости обраде, интерног надзора, обезбеђивања интегритета и безбедности података, као и покретања и вођења кривичног поступка.

Запис настао бележењем из става 1. овог члана ставља се на увид Поверенику, на његов захтев, у складу са законом.

Сарадња са Повереником

Члан 49.

Руководалац и обрађивач, и, ако је то примењиво, њихови представници, дужни су да сарађују са Повереником у вршењу његових овлашћења.

2. Безбедност података о личности

Безбедност обраде

Члан 50.

У складу са нивоом технолошких достигнућа и трошковима њихове примене, природом, обимом, околностима и сврхом обраде, као и вероватноћом наступања и нивоом ризика по права и слободу физичких лица, руководалац и обрађивач спроводе одговарајуће техничке, кадровске и организационе мере у циљу достизања одговарајућег нивоа безбедности у односу на ризик.

Ако је то потребно, мере из става 1. овог члана нарочито обухватају:

- 1) псеудонимизацију и криптозаштиту података о личности;
- 2) обезбеђивање способности осигурања трајне поверљивости, интегритета, расположивости и отпорности система и услуга обраде;
- 3) обезбеђивање способности успостављања у најкраћем року поновне расположивости и приступа подацима о личности у случају физичких или техничких инцидената;
- 4) поступак редовног тестирања, оцењивања и процењивања делотворности техничких, кадровских и организационих мера безбедности обраде.

Приликом процењивања адекватности нивоа безбедности из става 1. овог члана посебно се узимају у обзир ризици обраде, а нарочито ризици од случајног или незаконитог уништења, губитка, измене, неовлашћеног откривања или приступа подацима о личности који су пренесени, похрањени или обрађивани на други начин.

Примена одобреног кодекса поступања из члана 59. овог закона, односно механизма сертификације из члана 61. овог закона, може се користити у циљу предочавања испуњености обавеза из става 1. овог члана.

Руководалац и обрађивач дужни су да предузму мере у циљу обезбеђивања да физичко лице које је овлашћено за приступ подацима о личности од стране руковооца, односно обрађивача, обрађује ове податке само по налогу руковооца или ако је на то обавезан законом.

Одредбе ст. 1. до 5. овог члана не примењују се на надлежне органе који обрађују податке у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Безбедност обраде коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона

Члан 51.

У случају кад обраду врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона, а у складу са нивоом технолошких достигнућа и трошковима њихове примене, природом, обимом, околностима и сврхом обраде, као и вероватноћом наступања и нивоом ризика по права и слободе физичких лица, руковалац и обрађивач спроводе одговарајуће техничке, кадровске и организационе мере у циљу достизања одговарајућег нивоа безбедности у односу на ризик, а посебно ако се ради о обради посебних врста података о личности из члана 18. овог закона.

На основу процене ризика, руковалац или обрађивач дужан је да приликом аутоматске обраде података примени одговарајуће мере из ст. 1 овог члана које обезбеђују да се:

- 1) онемогући неовлашћеном лицу приступ опреми која се користи за обраду података („контрола приступа опреми”);
- 2) спречи неовлашћено читање, умножавање, измена или уклањање носача података („контрола носача података”);
- 3) спречи неовлашћено уношење података о личности, као и неовлашћена измена, брисање и контрола похрањених података о личности („контрола похрањивања”);
- 4) спречи коришћења система за аутоматску обраду од стране неовлашћеног лица употребом опреме за пренос података („контрола употребе”);
- 5) лице које је овлашћено за коришћење система за аутоматску обраду има приступ само оним подацима о личности на које се односи његово овлашћење за приступ подацима („контрола приступа подацима”);
- 6) може проверити, односно установити коме су подаци о личности пренети, односно могу бити пренети или учињени доступним употребом опреме за пренос података („контрола преноса”);
- 7) може накнадно проверити, односно установити који подаци о личности су унети у систем аутоматске обраде, од стране ког лица и кад су унети („контрола уноса”);
- 8) спречи неовлашћено читање, умножавање, измена или брисање података о личности у току њиховог преноса или у току превоза носача података („контрола превоза”);
- 9) поново успостави инсталирани систем у случају прекида његовог рада („обнављање система”);
- 10) систем исправно ради и да се грешке у раду система уредно пријављују („поузданост”), као и да се похрањени подаци о личности не могу угрозити због недостатака у раду система („интегритет”).

Обавештавање Повереника о повреди безбедности података о личности

Члан 52.

Руковалац је дужан да о повреди безбедности података о личности која може да произведе ризик по права и слободе физичких лица обавести Повереника без неоправданог одлагања, или, ако је то могуће, у року од 72 сата од сазнања за повреду.

Ако руковалац не поступи у року од 72 сата од сазнања за повреду, дужан је да наведе разлог за непоступање.

Обрађивач је дужан да после сазнања за повреду безбедности података о личности о томе без одлагања обавести руковоаца.

Обавештење из става 1. овог члана мора да садржи најмање следеће информације:

1) опис повреде, укључујући врсте и приближан број лица на које се подаци односе и врсте и приближан број података о личности чија је безбедност повређена;

2) име и контакт податке лица за заштиту података о личности или информације о другом начину на који се могу добити подаци о повреди;

3) опис могућих последица повреде;

4) опис мера које је руковалац предузео или чије је предузимање предложено у вези са повредом, укључујући и мере у циљу умањења штетних последица.

Ако информације из става 4. овог члана не могу да се пруже истовремено, руковалац без одлагања и поступно доставља доступне информације.

Руковалац је дужан да документује сваку повреду безбедности података, укључујући и чињенице о повреди, њеним последицама и предузетим активностима за њихово отклањање.

Документација из става 6. овог члана Поверенику представља основ за утврђивање да ли је руковалац поступио у складу са одредбама овог члана.

Ако се ради о повреди безбедности података о личности које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона који су пренети руковоацу у другој држави, односно међународној организацији, руковалац из става 1. овог члана дужан је да без одлагања достави информације из става 4. овог члана руковоацу у другој држави, односно међународној организацији, у складу са међународним споразумом.

Обавештавање лица о повреди безбедности података о личности

Члан 53.

Ако повреда безбедности података може да произведе висок ризик по права и слободе физичких лица, руковалац је дужан да без одлагања о томе обавести лице на које се подаци односе.

У обавештењу из става 1. овог члана руковалац је дужан да на јасан и разумљив начин опише природу повреде безбедности података и наведе најмање информације из члана 52. став 3. тач. 2) до 4) овог закона.

Руковалац није дужан да обавести лице из става 1. овог члана ако:

1) је предузео техничке, организационе и кадровске мере заштите у односу на податке чија је безбедност повређена, а посебно ако је криптозаштитом или другим мерама онемогућио разумљивост података лицима која нису овлашћена за приступ овим подацима;

2) је накнадно предузео мере којима је обезбедио да повреда безбедности података са високим ризиком по права и слободе не може да произведе последице по лице на које се подаци односе;

3) би обавештавање лица на које се подаци односе представљало несразмеран утрошак времена и средстава, у ком случају је руковалац дужан да путем медија или на други делотворан начин обезбеди пружање обавештења.

Узимајући у обзир могућност да повреда безбедности података произведе висок ризик по права и слободе лица, Повереник може наложити руковоацу који није обавестио лице на које се подаци односе да то учини или утврдити да су испуњени услови из става 3. овог члана.

Ако се ради о повреди безбедности података о личности које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона, руковалац може одложити или ограничити обавештавање лица из става 1. овог члана, на основу и под условима прописаним у члану 25. став 3. овог закона.

3. Процена утицаја обраде на заштиту података о личности и претходно обавештавање

Процена утицаја на заштиту података о личности

Члан 54.

Ако врста обраде података о личности, посебно употребом нових технологија, а узимајући у обзир природу, обим, околности и сврху обраде, може да произведе висок ризик по права и слободу физичких лица, руковалац је дужан да пре него што започне са обрадом изврши процену утицаја предвиђених радњи обраде на заштиту података о личности.

Утицај више сличних радњи обраде које могу произвести сличан висок ризик из става 1. овог члана, може се заједно проценити.

Приликом процене утицаја руковалац дужан је да затражи мишљење лица за заштиту података о личности, ако је оно одређено.

Процена утицаја из става 1. овог члана обавезно се врши у случају:

1) систематске и свеобухватне процене стања и особина физичког лица која се врши помоћу аутоматизоване обраде података о личности, укључујући и профилисање, на основу које се доносе одлуке од значаја за правни положај појединца или на сличан начин значајно утичу на њега;

2) масовне обраде посебних података о личности из члана 17. став 1, члана 18. став 1. и члана 19. овог закона;

3) систематског надзора над јавно доступним површинама у великом обиму.

Повереник је дужан да сачини и јавно објави листу врста радњи обраде за које се мора извршити процена утицаја из става 1. овог члана, а може сачинити и јавно објавити и листу врста радњи обраде у вези са којима се не захтева процена утицаја.

Процена утицаја мора најмање да садржи:

1) свеобухватан опис предвиђених радњи обраде и сврха обраде, укључујући, ако је то применљиво, и опис оправданог интереса руковаоца;

2) процену неопходности и пропорционалности вршења радњи обраде у односу на сврхе обраде;

3) процену ризика по права и слободу лица на које се подаци односе из става 1. овог члана;

4) опис мера које се намеравају предузети у односу на постојање ризика из става 1. овог члана, укључујући механизме заштите, мере безбедности, односно правне, техничке, организационе и кадровске мере у циљу заштите податка о личности и обезбеђивања доказа о поштовању одредби овог закона, посебно узимајући у обзир права и легитимне интересе лица на које се подаци односе и других лица.

Одредбе става 6. овог члана не примењују се на процену утицаја обраде податка о личности коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Процена утицаја обраде податка о личности коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона мора најмање да садржи свеобухватан опис предвиђених радњи обраде, процену ризика по права и слободу лица на које се подаци односе из става 1. овог

члана, као и опис мера које се намеравају предузети у односу на постојање ризика из става 1. овог члана, укључујући механизме заштите, мере безбедности, односно правне, техничке, организационе и кадровске мере у циљу заштите податка о личности и обезбеђивања доказа о поштовању одредби овог закона, посебно узимајући у обзир права и оправдане интересе лица на које се подаци односе и других лица.

Примена усвојеног кодекса поступања из члана 59. овог закона од стране руковоаца или обрађивача мора се узети у обзир приликом процене утицаја радњи обраде на заштиту података о личности.

Одредба става 9. овог члана не примењује се на надлежне органе који обрађују податке о личности у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Ако је то сврсисходно, руковалац је дужан да захтева мишљење лица на које се подаци односе, односно њихових представника, о радњама обраде које намерава да врши, које није обавезујуће у односу на заштиту пословних или јавних интереса, или на безбедност радњи обраде.

Ако се посебним законом прописују поједине радње обраде, односно групе радњи обраде, претходно се мора извршити процена утицаја на заштиту података о личности у оквиру опште процене утицаја обраде података која се прописује. У том случају ст. 1. до 9. овог члана не примењују се ако се обрада врши у складу са чланом 12. став 1. тачка 3) или тачка 5) овог закона, осим ако руковалац утврди да је неопходно извршити нову процену.

Ако је то неопходно, а најмање у случају кад је дошло до промене нивоа ризика у вези са радњама обраде, руковалац је дужан да накнадно процени да ли се обрада врши у складу са проценом утицаја из става 1. овог члана.

Претходно обавештавање и прибављање мишљења Повереника

Члан 55.

Ако процена утицаја на заштиту података о личности која је извршена у складу са чланом 54. овог закона указује да ће намераване радње обраде произвести висок ризик ако се не предузму мере за умањење ризика, руковалац је дужан да о томе обавести Повереника пре започињања радње обраде.

Одредба става 1. овог члана не примењује се на надлежне органе који обрађују податке о личности у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

У случају кад податке о личности обрађује надлежни орган у циљу из члана 1. став 2. овог закона, руковалац, односно обрађивач дужан је да затражи мишљење Повереника пре започињања радњи обраде које ће довести до стварања нове збирке података у случају да:

1) процена утицаја на заштиту података о личности која је извршена у складу са чланом 54. овог закона указује да ће намераване радње обраде произвести висок ризик ако се не предузму мере за умањење ризика;

2) врста обраде, а посебно ако се користе нове технологије, механизми заштите или поступци, носи висок ризик по права и слободу лица на које се подаци односе.

Ако Повереник сматра да би намераване радње обраде из ст. 1. и 3. овог члана могле да повреду одредбе овог закона, а посебно ако руковалац није на одговарајући начин проценио или умањио ризик, Повереник је дужан да у року од 60 дана од дана пријема претходног обавештења достави писмено мишљење руковоацу и, ако је то применљиво

обрађивачу, о обради података о личности, као и да по потреби искористи овлашћења из члана 79. овог закона.

Рок из става 4. овог члана може се продужити за 45 дана узимајући у обзир сложеност намераваних радњи обраде, а Повереник је дужан да о одлагању и разлозима за то упозна руковоаца и, ако је то применљиво обрађивача, у року од 30 дана од пријема претходног обавештења.

Рокови из ст. 4. и 5. овог члана не теку у периоду у коме Повереник чека да му руковалац и обрађивач доставе све тражене информације које су неопходне за давање мишљења.

Уз претходно обавештење из става 1. овог члана, руковалац је дужан да Поверенику достави податке о:

1) дужностима руковоаца, и ако је то примењиво, заједничких руковоаца и обрађивача који учествују у обради, а посебно ако се ради о обради која се врши унутар групе привредних субјеката;

2) сврхама и начинима намераване обраде;

3) правним, техничким, организационим и кадровским мерама, као и механизмима заштите права и слобода лица на које се подаци односе који се примењују у складу са овим законом;

4) ако је то примењиво, контакт подацима лица за заштиту података;

5) процени утицаја на заштиту података о личности из члана 54. овог закона;

6) свим другим информацијама које затражи Повереник.

Одредба става 7. овог члана не примењује се на надлежне органе који обрађују податке о личности у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

У случају кад податке о личности обрађује надлежни орган у циљу из члана 1. став 2. овог закона, руковалац из става 3. овог члана дужан је да Поверенику достави податке о процени утицаја на заштиту података о личности из члана 54. овог закона, а на захтев Повереника и друге информације које су од значаја за његово мишљење о радњама обраде, а посебно ризику по заштиту података о личности лица на које се подаци односе и механизмима заштите његових права.

Повереник може да састави и јавно објави листу врсти радњи обраде у вези са којима се мора захтевати његово мишљење.

Органи јавне власти који предлажу усвајање закона и других прописа заснованих на законима који садрже одредбе о обради података о личности, дужни су да у току њихове израде затраже мишљење Повереника.

4. Лице за заштиту података о личности

Одређивање

Члан 56.

Руковалац и обрађивач могу да одреде лице за заштиту података о личности.

Руковалац и обрађивач дужни су да одреде лице за заштиту података о личности ако се:

1) обрада врши од стране органа јавне власти, осим ако се ради о обради коју врши суд у сврху обављања судске власти;

2) се основне активности руковоаца или обрађивача састоје у радњама обраде које по својој природи, обиму, односно сврхама захтевају редован и систематски надзор великог броја лица на које се подаци односе;

3) се основне активности руковоаца или обрађивача састоје у масовној обраде посебних података о личности из члана 17. став 1. и података о личности из члана 19. овог закона.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на надлежне органе који обрађују податке о личности у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

У случају кад податке о личности обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона, руковалац је дужан да одреди лице за заштиту података о личности, осим ако се ради о обради коју врши суд у сврху обављања судске власти.

Група привредних субјеката може одредити заједничко лице за заштиту података о личности, под условом да је ово лице једнако доступно сваком члану групе.

Ако су руковоаци, односно обрађивачи органи јавне власти, а који нису надлежни органи, може се одредити заједничко лице за заштиту података о личности, узимајући у обзир организациону структуру и величину органа јавне власти.

Надлежни органи могу одредити заједничко лице за заштиту података о личности, узимајући у обзир њихову организациону структуру и величину.

Посебним законом може се прописати да руковоаци, односно обрађивачи или њихова удружења која их представљају, морају одредити лице за заштиту података о личности.

Лице за заштиту података о личности одређује се на основу његових стручних квалификација, а нарочито стручног знања и искуства у области заштите података о личности, као и способности за извршавање обавеза из члана 58. овог закона.

Лице за заштиту података о личности може бити запослено код руковоаца, односно обрађивача, или може бити ангажовано на основу уговора.

Руковалац, односно обрађивач дужан је да објави конкат податке лица за заштиту података о личности и доставе их Поверенику.

Положај лица за заштиту података о личности

Члан 57.

Руковалац и обрађивач дужни су да благовремено и на одговарајући начин укључе лице за заштиту података о личности у све послове који се односе на заштиту података о личности.

Руковалац и обрађивач дужни су да омогуће лицу за заштиту података о личности извршавање обавеза из члана 58. овог закона на тај начин што ће му обезбедити неопходна средства за извршавање ових обавеза, приступ подацима о личности и радњама обраде, као и за његово стручно усавршавање.

Руковалац и обрађивач дужни су да обезбеде независност лица за заштиту података о личности у извршавању његових обавеза.

Руковалац и обрађивач не могу казнити лице за заштиту података о личности, нити раскинути радни однос, односно уговор са њим због извршавања обавеза из члана 58. овог закона.

Лице за заштиту података о личности непосредно је одговорно за извршавање обавеза из члана 58. овог закона руководиоцу руковоаца и обрађивача.

Лице на које се подаци односе може се обратити лицу за заштиту података о личности у вези са свим питањима које се односе на обраду податка о њему, као и у вези са остваривањем његових законских права.

Лице за заштиту података о личности дужно је да чува тајност, односно поверљивост података до којих је дошло у извршавању обавеза из члана 58. овог закона, у складу са законом.

Лице за заштиту података о личности може да обавља друге послове и извршава друге обавезе, а руковалац, односно обрађивач дужан је да обезбеди да извршавање других послова не доведе лице за заштиту података о личности у сукоб интереса.

У случају кад су руковаоци надлежни органи који обрађују податке о личности у циљу из члана 1. став 2. овог закона, одредбе ст. 1. до 5. и 8. овог члана не примењују се на обрађивача.

Обавезе лица за заштиту података о личности

Члан 58.

Лице за заштиту података о личности има обавезу најмање да:

1) информисе и даје мишљење руковаоцу или обрађивачу, као и запосленима који врше радње обраде о њиховим законским обавезама у вези са заштитом података о личности;

2) прати примену одредби овог закона и интерних прописа руковаоца или обрађивача који се односе на заштиту података о личности, укључујући и питања поделе одговорности, подизања свести и обуке запослених на радњама обраде, као и контроле;

3) на захтев даје мишљење о процени утицаја обраде на заштиту података о личности и прати поступање у складу са њом, у складу са чланом 54. овог закона;

4) сарађује са Повереником, представља контакт тачку за сарадњу са Повереником и саветује се са њим у вези са питањима које се односе на обраду, укључујући и обавештавање и прибављање мишљења из члана 54. овог закона.

У извршавању својих обавеза лице за заштиту података о личности дужно је да посебно води рачуна о ризику који се односи на радње обраде, узимајући у обзир природу, обим, околности и сврхе обраде.

У случају кад су руковаоци надлежни органи који обрађују податке о личности у циљу из члана 1. став 2. овог закона, одредбе става 1. тач. 1. и 2. овог члана не примењују се на обрађивача.

5. Кодекс поступања и сертификација

Кодекс поступања

Члан 59.

Удружења и други субјекти који представљају групе руковаоца или обрађивача могу усвојити кодекс поступања у циљу ефикасније примене овог закона, а посебно у погледу:

- 1) поштене и транспарентне обраде;
- 2) легитимних интереса руковаоца, узимајући у обзир околности конкретних случајева;

- 3) прикупљања података о личности;
- 4) псеудонимизације података о личности;
- 5) информација које се пружају јавности и лицима на које се подаци односе;
- 6) остваривања права лица на које се подаци односе;
- 7) информација које се пружају деци, њихове заштите, као и начина на који се прибавља пристанак родитеља, односно старалаца деце;
- 8) мера и поступака из чл. 41. и 42. овог закона, као и мера које имају за циљ безбедност обраде из члана 50. овог закона;
- 9) обавештавања Повереника о повреди безбедности података, као и информисања о томе лица на које се подаци односе;
- 10) преноса података о личности у друге државе или међународне организације;
- 11) начина решавања спорова између руковоаца и лица на које се подаци односе мирним путем, што не утиче на остваривања права лица на које се подаци односе из чл. 82. и 84. овог закона.

Кодекс поступања који је одобрен у складу са ставом 5. овог члана могу прихватити путем уговорних или других правно обавезујућих аката, односно обавезати се на његову примену и руковоаци, односно обрађивачи на које се овај закон не примењује из члана 3. овог закона, у циљу обезбеђивања одговарајућих мера правне заштите у погледу преноса података о личности у друге државе или међународне организације на основу члана 65. став 2. тачка 3) овог закона.

Кодекс поступања из става 1. овог члана обавезно садржи одредбе које омогућавају телу из члана 60. став 1. овог закона вршење надзора над применом кодекса од стране руковоаца или обрађивача који су се обавезали на примену кодекса, што не утиче на општа овлашћења, послове и инспекцијска и друга овлашћења Повереника из чл. 77. до 79. овог закона.

Удружења и други субјекти из става 1. овог члана који намеравају да израде кодекс поступања или да измене постојећи дужни су да предлог кодекса, односно његових измена, доставе Поверенику на мишљење.

Повереник је дужан да да мишљење о усклађености предлога кодекса поступања, односно његових измена, са одредбама овог закона, као и да региструје и објави кодекс, на који је претходно дао сагласност, ако утврди да кодекс садржи довољне гаранције за заштиту података о личности.

Одредбе ст. 1. до 5. овог члана не примењују се у случају кад податке о личности обрађује надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Надзор над применом кодекса поступања

Члан 60.

Надзор над применом кодекса поступања, у складу са чланом 59. став 3. овог закона, може вршити предузетник или правно лице које поседује одговарајући ниво стручности у вези са садржином кодекса и које је акредитовано за вршење надзора од стране Повереника.

Вршење надзора из става 1. овог члана не утиче на општа овлашћења, послове и инспекцијска и друга овлашћења Повереника из чл. 77. до 79. овог закона.

Повереник може акредитовати предузетника, односно правно лице из става 1. овог члана ако је оно:

1) доказало своју независност и стручност у односу на садржину кодекса, у складу са мишљењем Повереника;

2) успоставило поступак оцене оспособљености руковоаца, односно обрађивача за примену кодекса, праћење његове примене, као и периодично преиспитивање његове делотворности;

3) успоставило поступак и орган за одлучивање о притужбама због повреде кодекса или начина његове примене од стране руковоаца, односно обрађивача и обезбедило транспарентност поступка и органа према јавности и лицима на које се подаци односе;

4) доказало да у вршењу његових овлашћења не може доћи до сукоба интереса, у складу са мишљењем Повереника.

Предузетник, односно правно лице из става 1. овог члана предузима одговарајуће мере у прописаном поступку у случају повреде кодекса поступања од стране руковоаца, односно обрађивача, укључујући и привремено, односно трајно искључење руковоаца, односно обрађивача из примене кодекса.

Предузетник, односно правно лице из става 1. овог члана дужно је да обавести Повереника о предузетим мерама из става 4. овог члана, као и разлозима за њихово одређивање.

Предузимање мера из става 4. овог члана не утиче на овлашћења Повереника и примену одредби Главе VII. овог закона.

Повереник одузима акредитацију предузетнику, односно правном лицу из става 1. овог члана ако утврди да оно више не испуњава услове за акредитацију или да мере које оно предузима крше одредбе овог закона.

Одредбе ст. 1. до 7. овог члана не примењују се на органе јавне власти, односно надлежне органе који обрађују податке о личности у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Сертификација

Члан 61.

У циљу доказивања поштовања одредби овог закона од стране руковоаца и обрађивача, а посебно узимајући у обзир потребе малих и средњих предузећа, могу се установити поступци сертификације заштите података о личности, са одговарајућим жиговима и ознакама.

У погледу преноса података о личности у друге државе или међународне организације на основу члана 65. став 2. тачка 4) овог закона, поступци сертификације, са одговарајућим жиговима и ознакама, могу се установити, у складу са ставом 5. овог члана, и у циљу доказивања предузимања мера правне заштите од стране руковоаца и обрађивача на које се овај закон не примењује из члана 3. овог закона, под условом да они путем уговора или другог правно обавезујућег акта прихвате примену ових мера правне заштите, укључујући и заштиту права лица на које се подаци односе.

Поступак сертификације је добровољан и транспарентан.

Сертификација из става 1. овог члана не може утицати на законске обавезе руковоаца и обрађивача, нити на општа овлашћења, послове и инспекцијска и друга овлашћења Повереника из чл. 77. до 79. овог закона.

Сертификат издаје сертификационо тело из члана 62. овог закона или Повереник, на основу критеријума које прописује Повереник, у складу са овлашћењима из члана 79. став 3. овог закона.

Руковалац и обрађивач који захтевају издавање сертификата дужни су да сертификационом телу из члана 62. овог закона, односно Поверенику, ако је захтев упућен њему, омогуће приступ радњама обраде и пружи све информације о обради података које су неопходне за спровођење поступка сертификације.

Сертификат се издаје руковоацу и обрађивачу на период који не може бити дужи од три године, а може се обновити ако они и даље испуњавају исте прописане услове и критеријумиме за сертификацију.

Сертификат из става 7. овог члана поништава се у случају кад сертификационо тело, односно Повереник, ако је захтев упућен њему, утврди да руковалац, односно обрађивач више не испуњава прописане критеријуме за издавање сертификата.

Повереник води јавни регистар сертификационих тела и поступака сертификације, са одговарајућим жиговима и ознакама.

Одредбе ст. 1. до 9. овог члана не примењују се у случају кад податке о личности обрађује надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Сертификациона тела

Члан 62.

Сертификационо тело, које има одговарајући ниво стручности у погледу заштите података о личности и које је акредитовано од стране Повереника издаје, обнавља и поништава сертификат, заједно са жигом и ознаком, и то после обавештавања Повереника о одлуци која се намерава донети, што не утиче на општа овлашћења, послове и инспекцијска и друга овлашћења Повереника из чл. 77. до 79. овог закона.

Сертификационо тело из става 1. овог члана може бити акредитовано од стране Повереника само ако:

- 1) докаже своју независност и стручност у односу на предмет сертификације, у складу са мишљењем Повереника;
- 2) се обавезало на поштовање прописаних критеријума из члана 61. став 5. овог закона;
- 3) пропише поступак за издавање, периодичну проверу и поништавање сертификата, жига и ознаке;
- 4) пропише поступак и одреди органе за поступање по притужбама против руковоаца и обрађивача због вршења радњи обраде на начин супротан издатом сертификату и учини их доступним јавности и лицу на које се подаци односе;
- 5) докаже да у извршавању његових послова не може настати сукоб интереса, у складу са мишљењем Повереника;

Повереник прописује критеријуме за акредитацију сертификационог тела из става 1. овог члана, а у складу са условима из става 2. овог члана.

Акредитација се издаје сертификационом телу на период до пет година и може се обновити ако сертификационо тело и даље испуњава прописане услове и критеријуме.

Повереник поништава акредитацију сертификационог тела ако утврди да оно више не испуњава услове, односно критеријуме из ст. 2. и 3. овог члана.

Сертификационо тело је одговорно за правилну процену испуњености критеријума за издавање, обнављање и поништавање сертификата и дужно је да Повереника упозна са разлозима за издавање, обнављање или поништавање сертификата.

Повереник чини доступним јавности критеријуме за акредитацију из става 3. овог члана, као и критеријуме за сертификацију из члана 61. став 5. овог закона у лако доступном облику.

Акредитација сертификационог тела издата на основу прописа Европске уније признаје се у складу са споразумом закљученим између Европске уније и Републике Србије.

Одредбе ст. 1. до 8. овог члана не примењују се у случају кад податке о личности обрађује надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

V. ПРЕНОС ПОДАТАКА О ЛИЧНОСТИ У ДРУГЕ ДРЖАВЕ И МЕЂУНАРОДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ

Општа начела

Члан 63.

Сваки пренос података о личности чија је обрада у току или података о личности који су намењени даљој обради после изношења у другу државу или међународну организацију, може се извршити само ако, у складу са другим одредбама овог закона, руковалац и обрађивач поступају у складу са условима прописаним овим поглављем, што обухвата и случај даљег преноса података о личности из друге државе или међународне организације у трећу државу или међународну организацију, а у циљу обезбеђивања нивоа заштите физичких лица који је једнак оном који гарантује овај закон.

У случају кад обраду података о личности врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона, пренос података чија је обрада у току или података који су намењени даљој обради после изношења у другу државу или међународну организацију, може се извршити само ако су заједно испуњени и следећи услови:

- 1) пренос је неопходно извршити у циљу из члана 1. став 2. овог закона;
- 2) подаци о личности се износе руковоаоцу у другој држави или међународној организацији који је надлежан орган за обављање послове у циљу из члана 1. став 2. овог закона;
- 3) Влада је објавила листу држава, делова њихових територија, области делатности, односно правног регулисања и међународних организација које обезбеђују примерени ниво заштите података о личности у складу са чланом 64. овог закона, а пренос података се врши у једну од тих држава, делова њихових територија, области делатности, односно правног регулисања или међународну организацију, или ако то није случај, примена одговарајућих мера заштите је обезбеђена у складу са члана 66. овог закона, или ако њихова примена није обезбеђена, примењују се одредбе члана 70. о преносу података у посебним ситуацијама;
- 4) у случају даљег преноса података о личности из друге државе или међународне организације у трећу државу или међународну организацију, надлежни орган који је извршио први пренос или други надлежни орган у Републици Србији је одобрио даљи пренос, узимајући у обзир све околности од значаја за даљи пренос, укључујући тежину кривичног дела, сврху првог преноса и ниво заштите података о личности у трећој држави или међународној организацији у коју се даље преносе подаци.

Пренос на основу примереног нивоа заштите

Члан 64.

Пренос података о личности у другу државу, део њене територије, област делатности, односно правног регулисања или међународну организацију без претходног одобрења може се извршити ако је утврђено да та друга држава, део њене територије, област делатности, односно правног регулисања (сектор) или међународна организација обезбеђује примерени ниво заштите података о личности.

Сматра се да је примерени ниво заштите из става 1. овог члана обезбеђен у државама и међународним организацијама које су чланице Конвенције Савета Европе о заштити лица у односу на аутоматску обраду података, односно у државама, деловима њихових територија, области делатности, односно правног регулисања или међународним организацијама за које је од стране Европске уније или друге међународне организације утврђено да обезбеђују примерени ниво заштите.

Влада може да утврди да држава, део њене територије, област делатности, односно правног регулисања или међународна организација не обезбеђује примерени ниво заштите из става 1. овог члана, осим ако се ради о чланицама Конвенције Савета Европе о заштити лица у односу на аутоматску обраду података, узимајући у обзир:

1) принцип владавине права и поштовања људских права и основних слобода, важеће законодавство, укључујући и прописе у области јавне безбедности, одбране, националне безбедности, кривичног права и приступа органа јавне власти подацима о личности, као и примену ових прописа, правила о заштити података о личности и професионалних правила у овој области, односно предузимање мера заштите података о личности, укључујући и правила о даљем изношењу података о личности у треће државе или међународне организације, која се примењују у пракси судова и других органа власти у другој држави или међународној организацији, као и делотворност остваривања права лица на које се односе подаци, а посебно делотворност управних и судских поступака заштите права лица чији се подаци износе;

2) постојање и делотворност рада надзорног тела за заштиту података о личности у другој држави или надзорног тела које је надлежно за надзор над међународном организацијом у овој области, са овлашћењем да обезбеди примену правила о заштити података о личности и покрене механизме заштите података о личности у случају њиховог непоштовања, помогне и саветује лицу на које се подаци односе у остваривању његових права, као и да сарађује са Повереником;

3) међународне обавезе које је друга држава или међународна организација преузела, или друге обавезе које произилазе из правнообавезујућих међународних уговора или других правних инструмената, као и из чланства у мултилатералним или регионалним организацијама, а посебно у погледу заштите податка о личности.

Сматра се да постоји примерени ниво заштите ако је са другом државом или међународном организацијом закључен и потврђен међународни споразум о преносу података о личности.

У поступку потврђивања међународног споразума из става 4. овог члана, посебно се утврђује испуњеност услова из става 3. овог члана.

Влада је дужна да непрекидно прати промене стања у другој држави, делу њене територије, областима делатности, односно правног регулисања или међународној организацији који је од значаја за одлуку из става 3. овог члана, и то на основу информација

прикупљених непосредно и узимајући у обзир информације прикупљене од стране међународних организација.

Листа држава, делова њихових територија, области делатности, односно правног регулисања и међународних организација из става 2. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије”.

Пренос уз примену одговарајућих мера заштите

Члан 65.

Руководалац или обрађивач могу да пренесу податке о личности у другу државу, део њене територије, област делатности, односно правног регулисања или међународну организацију која није обухваћена листом Владе из члана 64. став 7. овог закона само ако је руководалац, односно обрађивач обезбедио одговарајуће мере заштите ових података и ако је лицу на које се подаци односе обезбеђена остваривост његових права и делотворна правна заштита.

Одговарајуће мере заштите из става 1. овог члана могу се без посебног одобрења Повереника обезбедити:

- 1) правнообавезујућим актом у односу између органа јавне власти;
- 2) обавезујућим пословним правилима, у складу са чланом 67. овог закона;
- 3) одобреним кодексом поступања у складу са чланом 59. овог закона, заједно са обавезујућом и спроводивом применом одговарајућих мера заштите, укључујући и заштиту права лица на које се подаци односе, од стране руковоаца или обрађивача у другој држави;
- 4) одобреним поступцима сертификације из члана 61. овог закона, заједно са преузетим обавезама примене одговарајућих мера заштите, укључујући и заштиту права лица на које се подаци односе, од стране руковоаца или обрађивача у другој држави.

Одговарајуће мере заштите из става 1. овог члана могу се обезбедити и на основу посебног одобрења Повереника:

- 1) уговорним одредбама између руковоаца или обрађивача и руковоаца, обрађивача или примаоца у другој држави или међународној организацији;
- 2) одредбама које се уносе у споразум између органа јавне власти којима се обезбеђује делотворна и спроводива заштита права лица на које се подаци односе.

Одредбе ст. 1. до 3. овог члана не примењују се на пренос података које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Пренос података које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона уз примену одговарајућих мера заштите

Члан 66.

У случају кад податке о личности обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона, пренос података о личности у другу државу део њене територије, област делатности, односно правног регулисања или међународну организацију која није обухваћена листом Владе из члана 64. став 7. овог закона допуштен је само ако:

- 1) су одговарајуће мере заштите података о личности прописане у правнообавезујућем акту;
- 2) је руководалац оценио све околности које се односе на пренос података о личности и утврдио да одговарајуће мере заштите података о личности постоје.

Руковалац је дужан да обавести Повереника о преносу који је извршен на основу става 1. тачка 2) овог члана.

Руковалац је дужан да документује пренос који је извршен на основу става 1. тачка 2) овог члана, као и да ову документацију стави на располагање Поверенику на његов захтев.

Документација о преносу из става 3. овог члана садржи информације о датуму и времену преноса, надлежном органу који прима податке, разлогу за пренос и подацима који су пренети.

Обавезујућа пословна правила

Члан 67.

Повереник одобрава обавезујућа пословна правила, ако она испуњавају заједно следеће услове:

1) правно су обавезујућа и примењују се на и спроводе се од стране сваког члана мултинационалне компаније, односно групе привредних субјеката, укључујући и њихове запослене;

2) изричито обезбеђују остваривање права лица на које се подаци односе у вези са обрадом њихових података;

3) задовољавају услове прописане ставом 2. овог члана.

Правилима из става 1. овог члана мора се најмање одредити:

1) структура и контакт подаци мултинационалне компаније, односно групе привредних субјеката, као и сваког од њених чланова појединачно;

2) пренос или група преноса података о личности, укључујући врсте података о личности, врсте радњи обраде и њихову сврху, врсте лица на које се подаци односе и назив државе у коју се подаци преносе;

3) обавезност примене ових правила за сваког руковоаца појединачно и у оквиру групе;

4) примена општих начела заштите података о личности, а нарочито ограничење у односу на сврху обраде, минимизација података, ограничење чувања, интегритет података, мере сталне заштите података, правни основ за обраду, обраде посебних категорија података о личности, мере безбедности и услови за даљи пренос података о личности на лица или тела која нису обавезана овим правилима;

5) права лица на које се подаци односе, као и механизми правне заштите ових права, укључујући и права у вези са аутоматизованим доношењем појединачних одлука и профилисањем из члана 38. овог закона, права на подношење притужбе Поверенику, односно тужбе суду у складу са чл. 82. и 84. овог закона, као и право на накнаду штете због повреде ових правила;

6) прихватање одговорности руковоаца, односно обрађивача са пребивалиштем, боравиштем или седиштем на територији Републике Србије за повреду ових правила коју је учинио други члан групе који нема пребивалиште, боравиште или седиште на територији Републике Србије, осим у случају кад руковалац или обрађивач докаже да тај други члан групе није за то правно одговоран;

7) начин на који се лице на које се подаци односе информисе о овим правилима, а посебно о правилима из тач. 4) до 6) овог става, уз остале информације из чл. 23. и 24. овог закона;

8) овлашћења лица за заштиту података о личности у складу са чланом 58. овог закона или другог лица које је овлашћено за надзор над применом обавезујућих пословних правила унутар мултинационалне компаније, односно групе привредних субјеката, укључујући и надзор над обуком и одлучивање о притужбама унутар групе;

9) поступак одлучивања о притужбама;

10) механизам провере поступања у складу са обавезујућим пословним правилима унутар мултинационалне компаније, односно групе привредних субјеката. Овај механизам укључује и ревизију заштите података о личности и начин обезбеђивања мера заштите права лица на које се подаци односе. Резултати провере морају бити саопштени лицу из тачке 8) овог става, као и управљачком органу мултинационалне компаније, односно групе привредних субјеката, а морају бити стављени на располагање и Поверенику на његов захтев;

11) начин извештавања и вођење евиденције о променама ових правила и обавештавање Повереника о томе;

12) начин сарадње са Повереником у циљу примене ових правила од стране сваког члана мултинационалне компаније, односно групе привредних субјеката појединачно, а посебно начин на који се поверенику стављају на располагање доступни резултати провере из тачке 10) овог става;

13) начин извештавања Повереника о правним захтевима који се постављају пред члана мултинационалне компаније, односно групе привредних субјеката у другој држави, а који би могли имати значајан штетан утицај на гаранције прописане овим правилима;

14) обука за заштиту података о личности лица која имају трајан или редован приступ подацима о личности.

Повереник може ближе уредити начин размене информација између руковалаца, обрађивача и Повереника у примени става 2. овог члана.

Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се на пренос података који обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Пренос или откривање података о личности на основу појединачне одлуке органа друге државе

Члан 68.

Појединачна одлука донета у другој држави којом се од руковооца или обрађивача захтева пренос или откривање података о личности може бити призната, односно извршена на територији Републике Србије само ако се заснива на међународном споразуму, као што је споразум о међународној правној помоћи закљученом између Републике Србије и те друге државе, што не утиче на примену других основа за пренос у складу са одредбама Главе VI. овог закона.

Одредба става 1. овог члана не примењује се на пренос података који обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Пренос података у посебним ситуацијама

Члан 69.

Ако се пренос податка о личности не врши у складу са одредбама чл. 64, 65. и 67. овог закона, ови подаци могу се пренети у другу државу, односно међународну организацију само ако се ради о једном од следећих случајева:

1) лице на које се подаци односе је изричито пристало на предложени пренос, пошто је информисано о могућим ризицима везаним за овај пренос због непостојања одлуке о задовољавајућем нивоу заштите и одговарајућих мера заштите;

2) пренос је неопходан за извршење уговора између лица на које се подаци односе и руковоаца или примену предуговорних мера предузетих по захтеву лица на које се подаци односе;

3) пренос је неопходан за закључење или извршење уговора закљученог у интересу лица на које се подаци односе између руковоаца и другог физичког или правног лица;

4) пренос је неопходан за остваривање важног јавног интереса прописаног законом Републике Србије и под условом да овим законом пренос појединих категорија података о личности није ограничен;

5) пренос је неопходан за подношење, остваривање, односно одбрану од правног захтева;

6) пренос је неопходан за заштиту животни важних интереса лица на које се подаци односе или другог физичког лица, под условом да је лице на које се подаци односе физички или правно неспособно за давање пристанка;

7) пренос се поједини подаци садржани у јавном регистру који су доступни лицу које има правни интерес или јавности, али само у мери у којој су испуњени услови прописани законом у вези са њиховом доступношћу.

Ако се пренос не може извршити у складу са ставом 1. овог члана и чл. 64, 65. и 67. овог закона, подаци о личности се могу пренети у другу државу, односно међународну организацију само ако су заједно испуњени следећи услови:

1) пренос података се не понавља;

2) пренос се подаци ограниченог броја лица;

3) пренос је неопходан у циљу остваривања легитимног интереса руковоаца који претеже над интересима, односно правима или слободама лица на које се подаци односе;

4) руковалац је обезбедио примену одговарајућих мера и механизма правне заштите података о личности на основу претходне процене свих околности у вези са преносом ових података.

Руковалац, односно обрађивач дужни су да обезбеде доказ о извршеној процени и примени одговарајућих мера заштите из става 2. тачка 4) овог члана у евиденцији о радњама обраде из члана 47. овог закона.

Руковалац је дужан да обавести Повереника о преносу података извршеном у складу са ставом 2. овог члана.

Руковалац је дужан да лицу на које се подаци односе, уз информације из чл. 23. и 24. овог закона, пружи и информацију о преносу података из става 2. овог члана, укључујући и информацију о томе који се интерес руковоаца остварује преносом у складу са ставом 2. тачка 3) овог члана.

Пренос у складу са ставом 1. тачка 7) овог члана не може да се односи на све податке о личности из регистра или поједине категорије података у целини.

У случају кад се преносе подаци из регистра који су доступни само лицу које има правни интерес, у складу са ставом 1. тачка 7) овог члана, пренос се може извршити само на захтев тог лица или ако је то лице прималац података.

Одредбе из става 1. тач. 1) до 3) и става 2. овог члана не примењују се на активности органа јавне власти у вршењу њихових надлежности.

Одредбе ст. 1. до 8. овог члана не примењују се на пренос података које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона.

Пренос података које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона у посебним ситуацијама

Члан 70.

Ако се пренос податка о личности које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона не врши у складу са одредбама чл. 64. и 66. овог закона, ови подаци могу се пренети у другу државу, односно међународну организацију само ако је пренос неопходан у једном од следећих случајева:

1) у циљу заштите животно важних интереса лица на које се подаци односе или другог физичког лица;

2) у циљу заштите легитимних интереса лица на које се подаци односе и ако то налаже закон;

3) у циљу спречавања непосредне и озбиљне опасности по јавну безбедност у Републици Србији или другој држави;

4) у појединачном случају у циљу из члана 1. став 2. овог закона;

5) у појединачном случају у циљу подношења, остваривања, односно одбране од правног захтева ако се овај циљ непосредно везује за циљ из члана 1. став 2. овог закона.

Пренос података о личности не сме се извршити ако надлежан орган који врши пренос утврди да интерес заштите основних права и слобода лица на које се подаци односе претеже у односу на јавни интерес из става 1. тач. 4. и 5. овог члана.

Надлежни орган је дужан да документује пренос који је извршен на основу става 1. овог члана, као и да ову документацију стави на располагање Поверенику на његов захтев.

Документација о преносу из става 3. овог члана садржи информације о датуму и времену преноса, надлежном органу који прима податке, разлогу за пренос и подацима који су пренети.

Пренос података које обрађују надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона примаоцу у другој држави

Члан 71.

Изузетно од одредбе члана 63. став 2. тачка 2) овог закона, као и без обзира на примену међународног споразума из става 2. овог члана, надлежни орган из члана 4. тачка 28. подтачка а) овог закона који обрађује податке у циљу из члана 1. став 2. овог закона, може пренети податке о личности непосредно примаоцу у другој држави само ако су поштоване друге одредбе овог закона и ако су заједно испуњени следећи услови:

1) пренос је неопходан за извршење законског овлашћења надлежног органа који врши пренос у циљу из члана 1. став 2. овог закона;

2) надлежни орган који врши пренос је утврдио да интерес заштите основног права или слободе лица на које се подаци односе не претеже у односу на јавни интерес ради чије заштите је неопходно извршити пренос података;

3) надлежни орган који врши пренос сматра да је пренос надлежном органу у другој држави у циљу из члана 1. став 2. овог закона неделотворан или да не одговара потреби постизања овог циља, а посебно ако се пренос не може извршити на време;

4) надлежни орган у другој држави је без одлагања обавештен о преносу, осим ако ово обавештавање није делотворно или не одговара потреби постизања циља;

5) надлежни орган који врши пренос је обавестио примаоца у другој држави о сврси обраде података, као и о томе да се обрада може вршити само у ту сврху, само од стране примаоца и само ако је обрада неопходна.

Међународни споразум из става 1. овог члана односе се на сваки споразум који је закључен између Републике Србије и једне или више других држава којим се регулише сарадња у кривичним стварима или полицијска сарадња.

Надлежни орган који врши пренос је дужан да обавести Повереника о преносу који је извршен на основу става 1. овог члана.

Надлежни орган је дужан да документује пренос који је извршен на основу става 1. овог члана, као и да ову документацију стави на располагање Поверенику на његов захтев.

Документација о преносу из става 4. овог члана садржи информације о датуму и времену преноса, примаоцу података, разлогу за пренос и подацима који су пренети.

Међународна сарадња у вези са заштитом података о личности

Члан 72.

Повереник је дужан да предузме одговарајуће мере у односима са органима надлежним за заштиту података о личности у другим државама, односно међународним организацијама у циљу:

1) развоја механизма међународне сарадње у вези са делотворном применом закона који се односе на заштиту података о личности;

2) обезбеђивања узајамне међународне правне помоћи у примени закона који се односе на заштиту података о личности, укључујући и путем обавештавања, упућивања на поступке заштите и правне помоћи у вршењу надзора и размени информација, под условом да су предузете одговарајуће мере заштите података о личности и основних права и слобода;

3) ангажовања заинтересованих страна у расправама и активностима које су усмерене на развој међународне сарадње у примени закона који се односе на заштиту података о личности;

4) подстицање и унапређивање размене информација о законодавству које се односи на заштиту података о личности и његовој примени, укључујући и питања сукоба надлежности и права у овој области.

VI. ПОВЕРЕНИК

1. Независтан статус

Надзорно тело

Члан 73.

У циљу заштите основних права и слобода физичких лица у вези са обрадом података о личности, послове надзора над применом овог закона у складу са прописаним овлашћењима врши Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности (у даљем тексту: Повереник), као независан државни орган.

Независност

Члан 74.

У вршењу својих овлашћења, у складу са овим законом, Повереник је независан, слободан је од сваког непосредног или посредног спољног утицаја и не тражи нити прима налоге од било кога.

Повереник се не може бавити другом делатношћу нити другим послом, уз накнаду или без накнаде, нити може обављати другу јавну функцију или вршити друго јавно овлашћење и не може бити члан удружења, односно политичке странке, нити политички деловати.

У циљу обезбеђивања делотворног вршења законом прописаних овлашћења, неопходна финансијска средства за рад, просторије за рад, као и неопходне техничке, организационе и кадровске услове за рад Повереника обезбеђују се у складу са законом којим се уређује буџет и законима којима се уређује државна управа и положај државних службеника.

Повереник самостално врши избор запослених између кандидата који испуњавају услове за рад у државним органима, прописаних законом, и њима потпуно самостално руководи.

Надзор над трошењем средстава за рад Повереника врши Државна ревизорска институција, у складу са законом, на начин који не утиче на независност Повереника.

Избор и разрешење Повереника

Члан 75.

Поред услова за избор Повереника, прописаних законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја, Повереник мора да има потребно стручно знање и искуство у области заштите података о личности.

Поред услова за престанак функције и разрешење Повереника, прописаних законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја, Повереник се разрешава и у случају када се утврди да више не испуњава услове за избор и обављање функције Повереника прописане овим законом.

Обавеза чувања професионалне тајне

Члан 76.

Повереник и запослени у служби Повереника дужни су да као професионалну тајну чувају све податке до којих су дошли у обављању своје функције, односно послова, укључујући и податке у вези са повредом овог закона са којима их је упознало лице које није запослено код Повереника.

Обавеза из става 1. овог члана траје и после престанка обављања функције Повереника, односно престанка рада у служби Повереника.

2. Надлежности Повереника

Општа овлашћења

Члан 77.

Повереник врши своја овлашћења на територији Републике Србије, у складу са овим законом.

Повереник није надлежан у случају кад податке о личности обрађују судови у вршењу судске власти.

Послови Повереника

Члан 78.

Повереник:

- 1) прати и спроводи примену овог закона у складу са својим овлашћењима;
- 2) стара се о подизању свести јавности о ризицима, правилима, мерама заштите и правима у вези са обрадом података о личности, а посебно ако се ради о обради података о деци;
- 3) даје мишљење, у складу са прописом, Народној скупштини, Влади, другим органима јавне власти и организацијама о законским и другим мерама које се односе на заштиту права и слобода физичких лица у вези са обрадом података о личности;
- 4) стара о подизању свести руковооца и обрађивача у вези са њиховим законским обавезама;
- 5) на захтев лица на које се подаци односе, пружа информације о њиховим законским правима;
- 6) решава о притужбама и обавештава подносиоца притужбе о току и резултатима поступка који води у складу са чланом 82. овог закона;
- 7) сарађује са надзорним органима других држава у вези са заштитом података о личности, а посебно у размени информација и пружању узајамне правне помоћи;
- 8) врши инспекцијски надзор над применом овог закона;
- 9) прати развој информационих и комуникационих технологија, као и пословне и друге праксе од значаја за заштиту података о личности;
- 10) израђује стандардне уговорне клаузуле из члана 45. став 11. овог закона;
- 11) сачињава и јавно објављује листе из члана 54. став 5. овог закона;
- 12) даје писмено мишљење из члана 55. став 4. овог закона;

13) подстиче израду кодекса поступања у складу са чланом 59. став 1. овог закона и даје мишљење и сагласност на кодекс поступања у складу са чланом 59. став 5. овог закона;

14) подстиче успостављање поступака сертификације заштите података о личности и одговарајућих жигова и ознака у складу са чланом 61. став 1. и прописује критеријуме за сертификацију у складу са чланом 61. став 5. овог закона;

15) спроводи периодично преиспитивање сертификата у складу са чланом 61. став 8. овог закона;

16) прописује и објављује критеријуме за акредитацију лица за надзор над применом кодекса поступања у складу са чланом 60. овог закона и сертификационог тела у складу са чланом 62. овог закона;

17) акредитује лице за надзор над применом кодекса поступања у складу са чланом 60. овог закона и сертификационо тело у складу са чланом 62. овог закона;

18) одобрава одредбе уговора или споразума из члана 65. став 3. овог закона;

19) одобрава обавезујућа пословна правила у складу са чланом 67. овог закона;

20) води интерну евиденцију о повредама овог закона и мерама које се у вршењу инспекцијског надзора предузимају у складу са чланом 79. став 2. овог закона;

21) врши и друге послове од значаја за заштиту података о личности.

У циљу поједностављивања подношења притужбе, Повереник прописује образац притужбе и омогућава њено подношење електронским путем, не искључујући и остала средства комуникације.

Повереник обавља своје послове на начин да је то бесплатно за лице на које се подаци односе и лице за заштиту података о личности.

Ако је захтев Поверенику очигледно неоснован, преобиман или се претерано понавља, Повереник може да захтева накнаду нужних трошкова за поступање по захтеву, или може да одбије да поступа по том захтеву, уз образложење у коме се доказује да се ради о неоснованом, преобимном или претерано понављаном захтеву.

Инспекцијска и друга овлашћења

Члан 79.

Повереник је овлашћен да:

1) наложи руковаоцу и обрађивачу, и, ако је то примењиво, њиховим представницима, да му пружи све информације које затражи у вршењу својих овлашћења;

2) врши надзор над заштитом података о личности;

3) проверава испуњеност услова за сертификацију у складу са чланом 61. став 8. овог закона;

4) обавештава руковаоца, односно обрађивача о наводним повредама овог закона;

5) затражи и добије од руковаоца и обрађивача приступ свим подацима о личности, као и информацијама неопходним за вршење његових овлашћења;

6) затражи и добије приступ свим просторијама руковаоца и обрађивача, укључујући и приступ свим средствима и опреми.

Повереник је овлашћен да предузме следеће корективне мере:

1) да упозори руковаоца и обрађивача да се намераваним радњама обраде могу повредити одредбе овог закона;

2) да изрекне опомену руковаоцу, односно обрађивачу у случају кад се обрадом података о личности повређују одредбе овог закона;

3) да наложи руковоаоцу и обрађивачу да поступи по захтеву лица на које се подаци односе у вези са остваривањем његових права, у складу са овим законом;

4) да наложи руковоаоцу и обрађивачу да ускладе радње обраде података о личности са одредбама овог закона, на тачно одређени начин и у тачно одређеном временском периоду;

5) да наложи руковоаоцу да обавести лице на које се подаци о личности односе о повреди безбедности ових података;

6) да изрекне привремено или трајно ограничење вршења радње обраде, укључујући и забрану обраде;

7) да наложи исправљање, односно брисање података о личности или ограничи вршење радње обраде у складу са чл. 29. до 32. овог закона, као и обавештавање о томе руковалаца, односно прималаца којима су подаци о личности откривени или пренети, у складу са чланом 30. став 3. и чл. 33. и 34. овог закона;

8) да поништи сертификат или да наложи сертификационом телу поништавање сертификата који је издат у складу са чл. 61. и 62. овог закона, као и да наложи сертификационом телу да одбије издавање сертификата ако нису испуњени услови за његово издавање;

9) да изрекне новчану казну на основу прекршајног налога, у складу са чланом 87. овог закона, уз или уместо других мера прописаних овим ставом, у зависности од околности конкретног случаја;

10) да обустави пренос података о личности примаоцу у другој држави или међународној организацији.

Повереник је овлашћен и да:

1) израђује стандардне уговорне клаузуле из члана 45. став 11;

2) даје мишљење руковоаоцима у поступку претходног обавештавања и прибављања мишљења Повереника, складу са чланом 55. овог закона;

3) даје мишљење, по сопственој иницијативи или на захтев, Народној скупштини, Влади, другим органима јавне власти и организацијама, као и јавности, о свим питањима у вези са заштитом података о личности;

4) региструје и објављује кодекс поступања, на који је претходно дао сагласност, у складу са чланом 59. став 5. овог закона;

5) издаје сертификате и прописује критеријуме за сертификацију, у складу са чланом 61. став 5. овог закона;

6) акредитује сертификационо тело, у складу са чланом 62. овог закона;

7) одобрава уговорне одредбе, односно одредбе које се уносе у споразум, у складу са чланом 65. став 3. овог закона;

8) одобрава обавезујућа пословна правила, у складу са чланом 67. овог закона.

Надзор над вршењем овлашћења Повереника прописаних овим чланом врши суд, у складу са овим законом.

У вршењу својих овлашћења Повереник може да покрене поступак пред судом или другим органом, у складу са законом.

Пријављивање повреде закона

Члан 80.

Надлежни орган који обрађује податке о личности у циљу из члана 1. став 2. овог закона дужан је да обезбеди примену ефективних механизма поверљивог пријављивања случајева повреде овог закона Поверенику.

Извештавање

Члан 81.

Повереник је дужан да сачини годишњи извештај о својим активностима, са подацима о врстама повреда овог закона и мерама које су предузете у вези са тим повредама.

Извештај из става 1. овог става доставља се Народној скупштини и Влади, и ставља се на увид јавности, на одговарајући начин.

VII. ПРАВНА СРЕДСТВА, ОДГОВОРНОСТ И КАЗНЕ

Право на притужбу Поверенику

Члан 82.

Лице на које се подаци односе има право да поднесе притужбу Поверенику ако сматра да је обрада података о његовој личности извршена супротно одредбама овог закона. Подношење притужбе Поверенику не утиче на право овог лица да покрене друге поступке управне или судске заштите.

Повереник је дужан да подносиоца притужбе обавести о току поступка који води, резултатима поступка, као и о праву лица да покрене судски поступак у складу са чланом 83. овог закона.

Право на судску заштиту против одлуке Повереника

Члан 83.

Лице на које се подаци односе, руковалац, обрађивач, односно друго физичко или правно лице на које се односи одлука Повереника, донета у складу са овим законом, има право да против ове одлуке тужбом покрене управни спор у року од 90 дана од дана пријема одлуке. Подношење тужбе у управном спору не утиче на право овог лица да покрене друге поступке управне или судске заштите.

Ако Повереник у року од 90 дана од дана подношења притужбе не поступи по притужби или не поступи у складу са чланом 82. став 2. овог закона, лице на које се подаци односе има право да покрене управни спор.

Судска заштита права лица

Члан 84.

Лице на које се подаци односе има право на судску заштиту ако сматра да је његово право прописано овим законом повређено радњом обраде података о његовој личности од

стране руковоаца, односно обрађивача, супротно одредбама овог закона. Подношење тужбе суду не утиче на право овог лица да покрене друге поступке управне или судске заштите.

Тужбом за заштиту права из става 1. овог члана може се захтевати од суда да обавезе туженог на давање информације из чл. 22. до 27, чл. 33. до 35. и члана 37. овог закона, на исправку, односно брисање података о тужиоцу из чл. 29, 30. и 32. овог закона, на ограничење обраде из чл. 31. и 32. овог закона, на давање података у структурираном, уобичајно коришћеном и електронски читљивом формату, као и преношење података другом руковоацу из члана 36. овог закона и на прекид обраде података из члана 37. овог закона.

Тужбом за заштиту права из става 1. овог члана може се захтевати од суда и да утврди да је одлука која се односи на тужиоца донета супротно чл. 38. и 39. овог закона.

Тужба из ст. 2. и 3. овог члана подноси се вишем суду на чијој територији руковалац, односно обрађивач има пребивалиште, боравиште, односно седиште или на чијој територији лице на које се односе подаци има пребивалиште или боравиште, осим ако је руковалац, односно обрађивач орган јавне власти.

Ревизија правноснажне одлуке донете по тужбама из ст. 2. и 3. овог члана је увек допуштена.

У поступку заштите из става 1. овог члана примењују се одредбе закона којим се уређује парнични поступак.

Заступање лица на које се подаци односе

Члан 85.

Лице на које се подаци односе има право да овласти удружење које се бави заштитом права и слобода лица на које се подаци односе, а у вези са заштитом података о личности, да га заступа у поступку прописаном чл. 82. до 84. овог закона, као и поступку прописаном чланом 86. овог закона.

Право на накнаду штете

Члан 86.

Лице које је претрпело материјалну или нематеријалну штету због повреде одредаба овог закона има право на новчану накнаду ове штете од руковоаца, односно обрађивача који је штету проузроковао.

Ако је материјална или нематеријална штета проузрокована незаконитом обрадом података коју врше надлежни органи у циљу из члана 1. став 2. овог закона, односно повредом одредаба закона који се односе на обраду ових података, лице које је претрпело штету има право на накнаду штете од руковоаца или другог органа против којег се може поднети тужба за накнаду штете, у складу са законом.

За штету из става 1. овог члана одговара руковалац, а обрађивач само у случају кад није поступао у складу са обавезама прописаним овим законом које се односе непосредно на њега или кад је поступао изван или супротно упутствима руковоаца издатим у складу са овим законом.

Руковалац, односно обрађивач ослобађа се одговорности за штету ако докаже да ни на који начин није одговоран за настанак штете.

Ако обраду врше више руковалаца, односно обрађивача или заједно руковалац и обрађивач, и ако су они одговорни за штету, сваки руковалац, односно обрађивач одговоран је за целокупан износ накнаде штете.

Ако је руковалац, односно обрађивач из става 4. овог члана исплатио целокупан износ накнаде штете, он има право да захтева од других руковаоца, односно обрађивача повраћај дела износа који одговара њиховој одговорности за настанак штете, у складу са ставом 3. овог члана.

Услови за изрицање новчаних казни

Члан 87.

Новчане казне због повреде одредби овог закона у сваком појединачном случају изричу се и примењују на делотворан, сразмеран и превентиван начин.

Новчане казне из става 1. овог члана, у зависности од околности појединачног случаја, могу се изрећи уз мере или уместо мера прописаних чланом 79. став 2. тач. 1) до 8) и тачка 10) овог закона.

Приликом одлучивања о изрицању новчаних казни и њиховом износу мора се у сваком појединачном случају водити рачуна о:

- 1) природи, тежини и трајању повреде одредби закона, узимајући у обзир врсту, обим и сврху обраде, као и број лица на које се подаци односе и ниво штете коју су они претрпели;
- 2) постојању намере или непажње прекршиоца;
- 3) активностима руковаоца и обрађивача усмереним на отклањање или ублажавање штете коју су претрпела лица на које се подаци односе;
- 4) степену одговорности руковаоца и обрађивача, узимајући у обзир мере које су применили у складу са чл. 42. и 50. овог закона;
- 5) претходним случајевима кршења одредби овог закона од стране руковаоца и обрађивача који су од значаја за изрицање казне;
- 6) степену сарадње руковаоца и обрађивача са Повереником у циљу отклањања последица повреде закона и отклањања или ублажавања штетних последица повреде;
- 7) врстама података о личности на које се односе повреде;
- 8) начину на који је Повереник сазнао за повреду, а посебно о томе да ли је и у којој мери руковалац, односно обрађивач обавестио Повереника о повреди;
- 9) поступању у складу са корективним мерама Повереника које су раније изречене руковаоцу, односно обрађивачу у вези са истим случајем повреде, у складу са чланом 79. став 2. овог закона;
- 10) примени одобрених кодекса поступања у складу са чланом 59. овог закона, односно одобрених сертификационих механизма из члана 61. овог закона;
- 11) свим другим отежавајућим и олакшавајућим околностима у конкретном случају, као што су избегавање финансијског губитка или финансијска корист која је остварена на непосредан или посредан начин повредом одредби овог закона.

VIII. ПОСЕБНИ СЛУЧАЈЕВИ ОБРАДЕ

Обрада података и слободе изражавања и информисања

Члан 88.

На обраду података о личности која се врши у циљу новинарског истраживања и објављивања информација у медијима, као и научног, уметничког или књижевног изражавања, не примењују се одредбе Главе II. до VI. и Главе VIII. овог закона, ако и у мери у којој је у конкретном случају ово ограничење примене неопходно у циљу заштите слободе изражавања и информисања.

Обрада података о личности и слободан приступ информацијама од јавног значаја

Члан 89.

Информације од јавног значаја које садрже податке о личности могу бити учињене доступним тражиоцу информације од стране органа јавне власти на начин којим се обезбеђује да се право јавности да зна и право на заштиту података о личности могу остварити заједно у мери прописаној законом којим се уређује слободан приступ информацијама од јавног значаја и овим законом.

Обрада јединственог матичног броја грађана

Члан 90.

На обраду јединственог матичног броја грађана, уз одредбе овог закона, примењују се и одредбе закона којим се уређује јединствени матични број грађана, односно другог закона.

Обрада у области рада и запошљавања

Члан 91.

На обраду података о личности у области рада и запошљавања, уз одредбе овог закона, примењују се и одредбе закона којима се уређује рад и запошљавање, као и закључени колективни уговори.

Ако колективни уговор садржи одредбе о заштити података о личности, морају се прописати и мере заштите достојанства личности, оправданих интереса и основних права лица на које се подаци односе, посебно узимајући у обзир транспарентност обраде, размену података о личности унутар мултинационалне компаније, односно групе привредних субјеката, као и систем надзора у радној средини.

Заштита и ограничење примене одредби закона на обраду података у сврху архивирања у јавном интересу, научног или историјског истраживања и у статистичке сврхе

Члан 92.

На обраду података о личности у сврху архивирања у јавном интересу, научног или историјског истраживања и у статистичке сврхе примењују се одговарајући механизми заштите права и слобода лица на које се подаци односе прописани овим законом. Ови

механизми обезбеђују примену техничких, организационих и кадровских мера, а посебно у циљу обезбеђивања поштовања начела минимизације података. Ове мере могу обухватити псеудонимизацију ако се сврха обраде може остварити употребом те мере.

Ако се без идентификације или без даље идентификације лица на које се подаци односе може остварити сврха из става 1. овог члана, сврха се мора остварити на тај начин, односно обрада се мора вршити на начин који не омогућава идентификацију тог лица.

Одредбе о правима лица на које се подаци односе из чл. 26, 29, 31. и 37. овог закона не примењују се у случају кад се обрада података о личности врши у сврху научног или историјског истраживања, односно у статистичке сврхе, ако је то неопходно за остваривање ових сврха, односно ако би примена ових одредби онемогућила или значајно отежала њихово остваривање.

Одредбе о правима лица на које се подаци односе из чл. 26. и 29. и чл. 31. до 37. овог закона не примењују се у случају кад се обрада података о личности врши у сврху архивирања у јавном интересу ако је то неопходно за остваривање ове сврхе, односно ако би примена ових одредби онемогућила или значајно отежала њено остваривање.

Приликом обраде података о личности из ст. 3. и 4. овог члана морају бити задовољени услови и примењене мере из ст. 1. и 2. овог члана.

Ако се обрада из ст. 3. и 4. овог члана врши и у друге сврхе, на обраду у те друге сврхе примењују се одредбе овог закона без ограничења.

Обрада података о личности од стране цркава и верских заједница

Члан 93.

Ако се обрада података о личности уређује посебним правилима цркве, односно верске заједнице, ова правила морају бити у складу са одредбама овог закона.

Одредбе овог закона о надлежности и овлашћењима повереника примењују се и у случају обраде података о личности од стране цркава и верских заједница.

Обрада података о личности у хуманитарне сврхе од стране органа јавне власти

Члан 94.

У циљу прикупљања средстава за хуманитарне потребе подаци о личности које обрађује орган јавне власти не могу се уступати трећим лицима.

Подаци о личности које обрађује орган јавне власти могу да се обрађују и у циљу прикупљања средстава за хуманитарне потребе, уз примену одговарајућих мера заштите права и слобода лица на које се подаци односе, у складу са овим законом.

X. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 95.

Новчаном казном од 50.000 динара до 2.000.000 казниће се за прекршај руковалац, односно обрађивач који има својство правног лица ако:

1) обрађује податке о личности супротно начелима обраде из члана 5. став 1. овог закона;

- 2) није у могућности да предочи примену начела о обради података о личности (члан 5. став 2);
- 3) обрађује податке о личности у друге сврхе, супротно чл. 6. и 7. овог закона;
- 4) јасно не издвоји податке о личности који су засновани на чињеничном стању од података о личности који су засновани на личној оцени (члан 10);
- 5) ако коришћењем разумних мера не обезбеди да се нетачни, непотпуни и неујурни подаци о личности пренесе, односно да буду доступни (члан 11. став 1);
- 6) не упозна примаоца са посебним условима за обраду података о личности прописним законом и његовом обавезом испуњења тих услова (члан 11. став 5);
- 7) обрађује податке о личности, а није у могућности да предочи да је лице на које се подаци односе дало пристанак за обраду његових података (члан 15. став 1);
- 8) обрађује посебне податке о личности супротно чл. 17. и 18. овог закона;
- 9) обрађује податке о личности у вези са кривичним пресудама, кажњивим делима и мерама безбедности супротно члану 19. став 1. овог закона;
- 10) лицу на које се подаци односе не пружи информације из члана 23. ст. 1. и 2. и члана 24. ст. 1. и 2. овог закона;
- 11) лицу на које се подаци односе не стави на располагање или не пружи информације супротно члану 25. овог закона;
- 12) не пружи тражене информације, не омогући приступ лицу на које се подаци односе подацима о овој обради, односно ако му не достави копију података које обрађује (члан 26. ст. 1. и 2 и члан 27);
- 13) ограничи делимично или у целини право на приступ подацима лицу на које се подаци односе супротно члану 28. став 1. овог закона;
- 14) не достави без одлагања лицу на које се подаци односе образложену одлуку којом се захтев за приступ одбија (члан 28. став 2), односно не обавести то лице у складу са чланом 28. став 4. овог закона;
- 15) не исправи нетачне податке супротно члану 29. овог закона;
- 16) не избрише податке лица на које се подаци односе без одлагања у случајевима из члана 30. став 2. овог закона;
- 17) не ограничи обраду података о личности у случајевима из члана 31. овог закона;
- 18) не избрише податке о личности супротно члану 32. овог закона;
- 19) не обавести примаоца у вези са исправком, брисањем и ограничењем обраде (члан 33. став 1);
- 20) не информисе лице на које се подаци односе о одлуци о одбијању исправљања, брисања, односно ограничавања обраде, као и о разлогу за одбијање (члан 34. став 1);
- 21) ако не прекине са обрадом података или настави са обрадом у циљу директног маркетинга, а лице на које се подаци односе је поднело приговор на такву обраду (члан 37. ст. 1. и 3);
- 22) се донесе одлука која производи правне последице по лице на које се подаци односе искључиво на основу аутоматизоване обраде, супротно чл. 38. и 39. овог закона;
- 23) приликом одређивања начина обраде, као и у току обраде не предузме одговарајуће организационе, кадровске и техничке мере, супротно члану 42. овог закона;
- 24) не одреди свог представника у Републици Србији, супротно члану 44. овог закона;
- 25) повери обраду података о личности обрађивачу, супротно члану 45. овог закона;

26) не води прописане евиденције о обради (члан 47), или не бележи радње обраде (члан 48);

27) не обавести Повереника о повреди безбедности података, супротно члану 52. овог закона;

28) не обавести лице на које се подаци односе о повреди безбедности података, супротно члану 53. овог закона;

29) не изврши процену утицаја на заштиту безбедности података на начин предвиђен чланом 54. овог закона;

30) не обавести Повереника о могућности да намерава не радње обраде произведу висок ризик за заштиту података о личности, односно не затражи мишљење Повереника пре започињања радње обраде (члан 55. ст. 1. и 3);

31) не одреди лице за заштиту података о личности у случајевима из члана 56. ст. 1. и 3. овог закона, односно не објави контакт податке лица за заштиту података о личности и не достави их Поверенику (члан 56. став 9);

32) се пренос података о личности у друге земље и међународне организације врши супротно чл. 63. до 71. овог закона;

33) не обезбеди примену ефективних механизма поверљивог пријављивања случајева повреде овог закона (члан 80);

34) обрађује податке о личности у сврху архивирања у јавном интересу, научног или историјског истраживања или у статистичке сврхе супротно члану 92. овог закона.

Новчаном казном од 5.000 до 150.000 казниће се за прекршај физичко лице које не чува као професионалну тајну податке о личности које је сазнало током обављања послова;

За прекршај из става 1. овог члана казниће се предузетник новчаном казном од 20.000 до 500.000 динара.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се физичко лице, односно одговорно лице у правном лицу, државном органу, односно органу територијалне аутономије и јединици локалне самоуправе, као и одговорно лице у представништву или пословној јединици страног правног лица новчаном казном од 5.000 до 150.000 динара.

XI. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Примена Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и заменик Повереника

Члан 96.

На седиште Повереника, избор, престанак мандата, поступак разрешења, положај Повереника, стручну службу, финансирање и подношења извештаја, примењују се одредбе Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја („Службени гласник РС” бр. 120/04, 54/07, 104/09 и 36/10).

Заменик повереника за заштиту података о личности који је изабран у складу са Законом о заштити података о личности („Службени гласник РС” бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – УС и 107/12), наставља да врши ту дужност до истека мандата на који је изабран.

Започети поступци

Члан 97.

Поступци по жалбама поводом захтева за остваривање права у вези са обрадом који нису окончани до дана ступања на снагу овог закона окончаће се по одредбама Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС” бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – УС и 107/12).

Централни регистар збирки података

Члан 98.

Централни регистар збирки података који је успостављен по одредбама Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС” бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – УС и 107/12) престаје да се да се води даном почетка примене овог закона.

Са централним регистром из става 1. овог члана, као и са подацима садржаним у том регистру, поступа се у складу са прописима који уређују поступање са архивском грађом.

Подзаконски акти

Члан 99.

Подзаконски акти предвиђени овим законом биће донети у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Подзаконски акти који су донети на основу Закона о заштити података о личности („Службени гласник РС” бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – УС и 107/12) настављају да се примењују до доношења подзаконских аката из става 1. овог члана, ако нису у супротности са овим законом.

Престанак важења ранијег закона

Члан 100.

Даном почетка примене овог закона престаје да важи Закон о заштити података о личности („Службени гласник РС” бр. 97/08, 104/09 – др. закон, 68/12 – УС и 107/12).

Ступање закона на снагу

Члан 101.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а примењује се по истеку шест месеци од дана ступања закона на снагу.